

KACD410002362022

ಹಿರಿಯ ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಮತ್ತು ಜೆ.ಎಂ.ಎಫ್.ಸಿ.ರವರ ನ್ಯಾಯಾಲಯ,
ಹೊಳಲ್ಕೆರೆ.

ಉಪಸ್ಥಿತರು

ಶ್ರೀ ರಘುರಾಮ ಎನ್.ಎಸ್., ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.,
ಹಿರಿಯ ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಮತ್ತು ಜೆ.ಎಂ.ಎಫ್.ಸಿ., ಹೊಳಲ್ಕೆರೆ.

ದಿನಾಂಕ 23 ನೇ ಮಾರ್ಚ್, 2026

ಆರ್.ಎ. ಸಂಖ್ಯೆ-8/2022

ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು: 1. ಅಂಜಿನಪ್ಪ ಬಿನ್ ಲೇಟ್ ತಿಮ್ಮಪ್ಪರವರು

ಮೃತಪಟ್ಟಿದ್ದು, ಸದರಿರವರ

ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ವಾರಸುದಾರರು:-

1.ಎ. ರತ್ನಮ್ಮ ಕೋಂ ಲೇಟ್ ಅಂಜಿನಪ್ಪ,
ವಯಸ್ಸು: ಸುಮಾರು 73 ವರ್ಷ,
ಉದ್ಯೋಗ: ಗೃಹಿಣಿ,

1.ಡಿ. ಜಗದೀಶ್ ಬಿನ್ ಲೇಟ್ ಅಂಜಿನಪ್ಪ,
ವಯಸ್ಸು: ಸುಮಾರು 48 ವರ್ಷ,
ಉದ್ಯೋಗ: ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು,

1.ಹೆಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಬಿನ್ ಲೇಟ್ ಅಂಜಿನಪ್ಪ,
ವಯಸ್ಸು: ಸುಮಾರು 44 ವರ್ಷ,
ಉದ್ಯೋಗ: ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು,

2. ರೇಣುಕಮ್ಮ ಕೋಂ ಶ್ರೀನಿವಾಸ,
ವಯಸ್ಕರು,

ಉದ್ಯೋಗ: ಗೃಹಿಣಿ,
 ಎಲ್ಲರ ವಾಸ: ಕೂಟ್ಟಿಹಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮ,
 ಬಿ. ದುರ್ಗ ಹೋಬಳಿ,
 ಹೊಳಲೈರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ.

(ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವವರು: ಶ್ರೀ ಎಂ. ಗೋವಿಂದ ರೆಡ್ಡಿ, ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು)

- ವಿರುದ್ಧ -

- ಎದುರುದಾರರು:
1. ಶಾಂತಮ್ಮ ಕೋಂ ಭೀಮಪ್ಪ,
 ಬಿನ್ ಲೇಟ್ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ,
 ವಯಸ್ಸು: ಸುಮಾರು 68 ವರ್ಷ,
 ಉದ್ಯೋಗ: ಗೃಹಿಣಿ,
 ವಾಸ: ಕೂಟ್ಟಿಹಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮ,
 ಬಿ. ದುರ್ಗ ಹೋಬಳಿ,
 ಹೊಳಲೈರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ.
 2. ರತ್ನಮ್ಮ ಕೋಂ ಲೇಟ್ ಶರಣಪ್ಪ,
 ಬಿನ್ ತಿಮ್ಮಕ್ಕ ಮತ್ತು ನಿಂಗಪ್ಪ,
 ವಯಸ್ಸು: ಸುಮಾರು 58 ವರ್ಷ,
 ವಾಸ: ಬಸವಾಪುರ ಗ್ರಾಮ,
 ದಾವಣಗೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು.
 3. ನಾಗರಾಜ ಬಿನ್ ಲೇಟ್ ಬಸಪ್ಪ,
 ವಯಸ್ಸು: ಸುಮಾರು 53 ವರ್ಷ,
 ಉದ್ಯೋಗ: ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು,
 ವಾಸ: ಗಂಜಿಕಟ್ಟೆ ಗ್ರಾಮ, ಹೊಳಲೈರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು.
 4. ಶಾರದಮ್ಮ ಕೋಂ ಹನುಮಂತಪ್ಪರವರು ಮೃತಪಟ್ಟಿದ್ದು,
 ಸದರಿರವರ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ವಾರಸುದಾರರು:-
- ಎ. ಮಲ್ಲೇಶಪ್ಪ ಬಿನ್ ಲೇಟ್ ಹನುಮಂತಪ್ಪ,
 ವಯಸ್ಕರು,

ಉದ್ಯೋಗ: ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ,
ವಾಸ: ಗಂಗನಕಟ್ಟೆ ಗ್ರಾಮ, ದಾವಣಗೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು.

ಬಿ. ಪ್ರೇಮ ಕೋಂ ಶೇಖರಪ್ಪ,
ವಯಸ್ಕರು,
ಉದ್ಯೋಗ: ಗೃಹಿಣಿ,
ವಾಸ: ಹಿರೇಬೆನ್ನೂರು ಗ್ರಾಮ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ತಾಲ್ಲೂಕು.

ಸಿ. ಶರಣಮ್ಮ ಕೋಂ ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿ,
ವಯಸ್ಕರು,
ಉದ್ಯೋಗ: ಗೃಹಿಣಿ,
ವಾಸ: ಸದರಹಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ತಾಲ್ಲೂಕು.

5. ನಿಂಗಮ್ಮ ಯಾನೆ ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ ಕೋಂ ರುದ್ರೇಶ್,
ಬಿನ್ ಲೇಟ್ ಶರಣಪ್ಪರವರು ಮೃತಪಟ್ಟಿದ್ದು,
ಸದರಿರವರ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ವಾರಸುದಾರರು:-

ಎ. ರುದ್ರೇಶ್ ಎಂ.ಎಲ್. ಬಿನ್ ನಿಂಗಪ್ಪ,
ವಯಸ್ಕರು,
ವಾಸ: ಎ.ಟಿ.ಎಂ. ಹೌಸ್ ಕಾರ್ಟರ್ಸ್,
ಅಶೋಕ ನಗರ, ಸಾಗರ ರಸ್ತೆ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ.

ಬಿ. ಹರೀಶ ರುದ್ರೇಶ್ ಎಂ.ಎಲ್.,
ವಯಸ್ಕರು,
ಕೆ./ಆಫ್: ರತ್ನಮ್ಮ, ಹೆಚ್. ಬಸವಪುರ ಗ್ರಾಮ,
ದಾವಣಗೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು.

6. ಅನುಸೂಯಮ್ಮ
ಬಿನ್ ಲೇಟ್ ಅಂಜಿನಪ್ಪರವರು ಮೃತಪಟ್ಟಿದ್ದು,
ಸದರಿರವರ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ವಾರಸುದಾರರು:-

ಎ. ನಂಜುಂಡಪ್ಪ ಬಿನ್ ಹನಮಂತಪ್ಪ,
ವಯಸ್ಕರು,

- ಬಿ. ಸರೀತ ಕೋಂ ನಂಜುಂಡಪ್ಪ,
 ವಯಸ್ಕರು,
 ಉದ್ಯೋಗ: ಗೃಹಿಣಿ,
 ಇಬ್ಬರ ವಾಸ: ಕೂಟ್ಟಿಹಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮ,
 ಬಿ. ದುರ್ಗ ಹೋಬಳಿ,
 ಹೊಳಲೈರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ.
- ಸಿ. ಮಂಜುಳ ಕೋಂ ನಾಗರಾಜ,
 ವಯಸ್ಕರು,
 ಉದ್ಯೋಗ: ಗೃಹಿಣಿ,
 ವಾಸ: ಕುಂದೂರು ಗ್ರಾಮ, ಹೊನ್ನಳ್ಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕು,
 ದಾವಣಗೆರೆ ಜಿಲ್ಲೆ.
7. ಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀ ಕೋಂ ಭೀಮಾನಾಯ್ಕ,
 ವಯಸ್ಕರು,
 ಉದ್ಯೋಗ: ಗೃಹಿಣಿ,
8. ಪ್ರೇಮಾ ಕೋಂ ರಾಮಲಿಂಗಪ್ಪ,
 ಬಿನ್ ಲೇಟ್ ಅಂಜಿನಪ್ಪ,
 ವಯಸ್ಕರು,
 ಉದ್ಯೋಗ: ಗೃಹಿಣಿ,
 ವಾಸ: ಹಿರೇಬೆನ್ನೂರು ಗ್ರಾಮ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ತಾಲ್ಲೂಕು.
9. ಶಾರದಮ್ಮ ಕೋಂ ಸೋಮನಗೌಡ,
 ವಯಸ್ಕರು,
 ಉದ್ಯೋಗ: ಗೃಹಿಣಿ,
 7 ಮತ್ತು 9 ನೇ ಎದುರುದಾರರ
 ವಾಸ: ಹಲವಾಗಲು ಗ್ರಾಮ,
 ಹರಪ್ಪನಹಳ್ಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕು, ವಿಜಯನಗರ ಜಿಲ್ಲೆ.
10. ಪಾರ್ವತಮ್ಮ ಕೋಂ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ,
 ವಯಸ್ಕರು,

ಉದ್ಯೋಗ: ಗೃಹಿಣಿ,

11. ದ್ರಾಕ್ಷಾಯಿಣಿ ಕೋಂ ಹಾಲೇಶ್,
ಬಿನ್ ತಿಮ್ಮಕ್ಕ ಮತ್ತು ನಿಂಗಪ್ಪ,
ವಯಸ್ಕರು,
ಉದ್ಯೋಗ: ಗೃಹಿಣಿ,

10 ಮತ್ತು 11 ನೇ ಎದುರುದಾರರ
ವಾಸ: ಕಂದನಕೋವಿ ಗ್ರಾಮ,
ಅಣಜಿ ಅಂಚೆ, ದಾವಣಗೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು.

(1 ನೇ ಎದುರುದಾರರ ಪರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವವರು: ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮುನೇಶ್ವರಪ್ಪ,
ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಮತ್ತು 2, 3, 4(ಎ) ರಿಂದ (ಸಿ), 5(ಎ), (ಬಿ), 6(ಎ)
ರಿಂದ (ಸಿ), 7 ರಿಂದ 11 - ಏಕತರ್ಪಿಯ)

1	ಮೇಲ್ಮನವಿ ದಾಖಲಿಸಿದ ದಿನಾಂಕ	14.02.2022		
2	ಮೇಲ್ಮನವಿ ಸ್ವರೂಪ	ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವಾದ ಪ್ರಧಾನ ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಮತ್ತು ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ನ್ಯಾಯಿಕ ದಂಡಾಧಿಕಾರಿಗಳ ನ್ಯಾಯಾಲಯ, ಹೊಳಲ್ಕೆರೆಯ ಅಸಲು ದಾವಾ ಸಂಖ್ಯೆ-61/2014 ರ ದಿನಾಂಕ 12.11.2021 ರ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಲು ಕೋರಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಮೇಲ್ಮನವಿ.		
3	ತೀರ್ಪನ್ನು ಉದ್ಘೋಷಿಸಿದ ದಿನಾಂಕ	23.03.2026		
4	ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಅವಧಿ	ವರ್ಷ	ತಿಂಗಳು	ದಿನಗಳು
		04	01	09

-:: ತೀರ್ಪು ::-

ಈ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಯಾಗಿದ್ದು, ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ಹೊಳಲೈರೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಮತ್ತು ಜಿ.ಎಂ.ಎಫ್.ಸಿ. ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿನ ಅಸಲು ದಾವಾ ಸಂಖ್ಯೆ-61/2014 ರ ದಿನಾಂಕ 12.11.2021 ರಂದು ನೀಡಿರುವಂತಹ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಿ, ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ದಿವಾನಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ ಕ್ರಮಾದೇಶ 6 ನಿಯಮ 17 ಸಹವಾಚಕ ಕಲಂ 151 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿ ಸಂಖ್ಯೆ-1 ನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಮೇಲ್ಮನವಿಯಲ್ಲಿ ದಿವಾನಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ ಕ್ರಮಾದೇಶ 41 ನಿಯಮ 27 ಸಹವಾಚಕ ಕಲಂ 151 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿ ಸಂಖ್ಯೆ-2 ನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಅರ್ಜಿಯೊಂದಿಗೆ ಲಗತ್ತಿಸಿರುವ ದಾಖಲಾತಿಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಸಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ತೀರ್ಪಿಗಾಗಿ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ್ದು, ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವಂತಹ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿಯ ಕುರಿತಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದ್ದು, ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ಆದೇಶಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

2. ಪಕ್ಷಗಾರರು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಶ್ರೇಯಾಂಕ ದಲ್ಲಿದ್ದರೋ, ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಮತ್ತು ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಅದೇ ಶ್ರೇಯಾಂಕದಲ್ಲಿ ಸದರಿವರನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

3. ವಾದಿಯು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ವಾದಪತ್ರದಲ್ಲಿನ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಸಾರಾಂಶ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿದೆ:-

ವಾದಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದು, ಓರ್ವ ಮೃತ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಮತ್ತು ಲಕ್ಕಮ್ಮರವರ ವಾರಸುದಾರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. 1 ನೇ

ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ವಾದಿಯ ಅಣ್ಣನಾಗಿದ್ದು, 2 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ವಾದಿಯ ಅಣ್ಣನಾದ ಮೃತ ಶರಣಪ್ಪರವರ ಪತ್ನಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. 3 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ವಾದಿಯ ಅಕ್ಕಳಾದ ಮೃತ ಗಂಗಮ್ಮರವರ ಮಗನಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿವಾದಿ 4(ಎ) ರಿಂದ (ಸಿ) ರವರು ವಾದಿಯ ಅಕ್ಕಳಾದ ಮೃತ ಗಂಗಮ್ಮರವರ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. 5 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ವಾದಿಯ ಮತ್ತೋರ್ವ ಅಕ್ಕಳಾದ ತಿಮ್ಮಕ್ಕಳ ಮೊಮ್ಮಗನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಮೂಲತಃ ವಾದಿಯ ತಂದೆಯಾದ ಮೃತ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಬಿನ್ ಗೋವಿಂದಪ್ಪರವರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು, ಸದರಿ ಗೋವಿಂದಪ್ಪರವರು ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿಸಿದ್ದು, ಯಾವುದೇ ತಕರಾರು ಇಲ್ಲದೇ ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಶಾಂತಿಯುತ ಸ್ವಾಧೀನಾನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ವಾದಿಯ ತಂದೆಯಾದ ತಿಮ್ಮಪ್ಪರವರ ಮರಣಾನಂತರದಲ್ಲಿ, ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಖಾತೆಯು ಪೌತಿಯ ಮೇಲೆ ವಾದಿಯ ಅಣ್ಣನಾದ ಶರಣಪ್ಪ ಮತ್ತು ಅಂಜಿನಪ್ಪರವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸಮ್ಮತಿಯ ಮೇರೆಗೆ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಮೃತ ತಿಮ್ಮಪ್ಪರವರ ವಾರಸುದಾರರು ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಸ್ವಾಧೀನಾನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. 2013 ನೇ ಸಾಲಿನವರೆಗೂ ವಾದಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಿಯರ ನಡುವೆ ಉತ್ತಮ ಬಾಂಧವ್ಯ ಇದ್ದು, ಆ ನಂತರದಲ್ಲಿ 1 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿ, ವಾದಿ ಮತ್ತು 2 ರಿಂದ 5 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯದೆ, ಸದರಿರವರ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕಾನೂನು ಬಾಹಿರವಾಗಿ, ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಖಾತೆಯನ್ನು 1 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಮತ್ತು ಆತನ ಮಗ ಮತ್ತು ಸೊಸೆಯ ಹೆಸರಿಗೆ ಖಾತೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿದುಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ವಾದಿ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಸಹೋದರಿಯರ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯದೆ, ವಾದಿಯ ಸಹೋದರರಾದ ಅಂಜಿನಪ್ಪ ಮತ್ತು ಶರಣಪ್ಪರವರು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ದಿನಾಂಕ 08.08.2013 ರಂದು ವಾದಿಗೆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಿದೆ ಹಾಗೂ ವಾದಿಯ ಸಹೋದರಿಯರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಾರದೆ ನೋಂದಣಿ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ವಾದಿ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಸಹೋದರಿಯ ಹಿನ್ನೆಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡಂತೆ ನೋಂದಣಿ ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು,

ಹಾಗಾಗಿ ಸದರಿ ನೋಂದಣಿ ವಿಭಾಗವು ವಾದಿಯ ಹಿಸ್ಸೆಗೆ ಬಂಧನಕಾರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ದಿನಾಂಕ 08.08.2013 ರ ನೋಂದಣಿ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರದ ಕುರಿತು ವಾದಿಗೆ ಜನವರಿ 2020 ರ 2 ನೇ ವಾರದಲ್ಲಿ ಸದರಿ ದಾಖಲಾತಿಯ ದೃಢೀಕೃತ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಿಳಿದು ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ವಿಚಾರದ ಕುರಿತಾಗಿ ವಾದಿಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಬಂದ ನಂತರದಲ್ಲಿ, ವಾದಿಯು ಕೂಡಲೇ 1 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದು, 1 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಹಾರಿಕೆಯ ಉತ್ತರವನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ. ವಾದಿಯು 1 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಬಳಿ ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ತನ್ನ ಪಾಲಿನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಿಸ್ಸೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಧೀನತೆಯನ್ನು ನೀಡುವಂತೆ ಕೋರಿದ್ದು, 1 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾದ ವಾದಿಯ ಹಿಸ್ಸೆ ಮತ್ತು ಹಕ್ಕನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. 1 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾದ ವಾದಿಯ ಹಿಸ್ಸೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಹಕ್ಕನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದ ನಂತರದಲ್ಲಿ, ದಿನಾಂಕ 23.09.2013 ರಂದು ಕಾನೂನು ಬಾಹಿರವಾಗಿ 7 ಎಕರೆ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ಕುರಿತಾಗಿ ಆತನ ಮಗನಾದ ಶ್ರೀನಿವಾಸರವರ ಹೆಸರಿಗೆ ನೋಂದಣಿ ದಾನಪತ್ರವನ್ನು ಜಾರಿಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. 1 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗೆ ಸದರಿ ನೋಂದಣಿ ದಾನಪತ್ರವನ್ನು ಜಾರಿಮಾಡಿ ಕೊಡಲು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಧಿಕೃತ ಅಧಿಕಾರ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. 1 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ವಾದಿ ಮತ್ತು 2 ರಿಂದ 5 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯದೆ ಮತ್ತು ಸದರಿ ರವರಿಗೆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡದೆ, ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡಂತೆ ದಾನಪತ್ರವನ್ನು ಜಾರಿಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ದಿನಾಂಕ 23.09.2013 ರ ನೋಂದಣಿ ದಾನಪತ್ರವು ವಾದಿಯ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಹಿಸ್ಸೆಗೆ ಬಂಧನಕಾರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಾದಿಯು ಮೃತ ತಿಮ್ಮಪ್ಪರವರ 1 ನೇ ವರ್ಗದ ವಾರಸುದಾರರಾಗಿದ್ದು, ಹಾಗಾಗಿ ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ವಾದಿಗೆ 1/5 ನೇ ಹಿಸ್ಸೆ ಇರುತ್ತದೆ. ವಾದಿಯು ಪ್ರತಿವಾದಿಯರೊಂದಿಗೆ ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಭೌತಿಕ ಮತ್ತು ರಚನಾತ್ಮಕ ಸ್ವಾಧೀನತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. 1 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಾದಿಯು ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ತನ್ನ ಪಾಲಿನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಿಸ್ಸೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಧೀನತೆಯನ್ನು ಕೋರಿ

ದಾವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದು, ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಕೋರಿರುವಂತೆ ಡಿಕ್ರಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.

4. 1, 4 ಬಿ, 6 ರಿಂದ 8 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿನ ಅಂಶಗಳು ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ಇದೇ:-

ವಾದಿಯು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವಂತಹ ವಾದಪತ್ರದ 2 ನೇ ಖಂಡಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಅಂಶಗಳಾದ, ವಾದಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ಓರ್ವ ಮೃತ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮರವರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಂತಹ ಸದಸ್ಯರು ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿರುತ್ತಾರೆ. 1 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ವಾದಿಯ ಅಣ್ಣನಾಗಿದ್ದು, 2 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ವಾದಿಯ ಅಣ್ಣನಾದ ಮೃತ ಶರಣಪ್ಪರವರ ಪತ್ನಿಯಾಗಿದ್ದು, 3 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ವಾದಿಯ ಅಕ್ಕಳಾದ ಮೃತ ಗಂಗಮ್ಮರವರ ಮಗನಾಗಿದ್ದು, ಪ್ರತಿವಾದಿ 4(ಎ) ರಿಂದ (ಸಿ)ರವರು ವಾದಿಯ ಅಕ್ಕಳಾದ ಮೃತ ಗಂಗಮ್ಮರವರ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದು, 5 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ವಾದಿಯ ಮತ್ತೋರ್ವ ಅಕ್ಕಳಾದ ತಿಮ್ಮಕ್ಕಳ ಮೊಮ್ಮಗನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿರುತ್ತಾರೆ. ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಮೂಲತಃ ವಾದಿಯ ತಂದೆಯಾದ ಮೃತ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಬಿನ್ ಗೋವಿಂದಪ್ಪರವರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು, ಸದರಿ ಗೋವಿಂದಪ್ಪರವರು ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿಸಿದ್ದು, ಯಾವುದೇ ತಕರಾರು ಇಲ್ಲದೇ ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಶಾಂತಿಯುತ ಸ್ವಾಧೀನಾನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿರುತ್ತಾರೆ. ಉಳಿದಂತೆ ವಾದಪತ್ರದ 4 ರಿಂದ 7 ನೇ ಖಂಡಿಕೆಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಓರ್ವ ಶಾಂತಮ್ಮರವರು 1 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಸಹೋದರಿಯಾಗಿದ್ದು, ಸದರಿರವರಿಗೆ 85 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪರವರ ಮಗನಾದ ಶರಣಪ್ಪರವರು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಕರ್ತನಾಗಿ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸದರಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶರಣಪ್ಪರವರು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ನೋಂದಣಿ ಕ್ರಯ ಪತ್ರದಂತೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಶರಣಪ್ಪರವರ ಪತ್ನಿಯು ಸದರಿ ಶರಣಪ್ಪರವರ ವಿರುದ್ಧ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ದಾವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದು,

ಸದರಿ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶರಣಪುರವರು ಆತನ ಪತ್ನಿಯ ಹಿಸ್ಸೆಗೆ 3 ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ನೀಡಿದ್ದರು. ಸದರಿ ಶರಣಪುರವರ ಪತ್ನಿಯಾದ ರತ್ನಮ್ಮರವರು ಈ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ 2 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸದರಿ ಶರಣಪುರವರು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ನೋಂದಣಿ ಕ್ರಯ ಪತ್ರಗಳಂತೆ ಟೆಕ್ಕೆರೆ ಬಸಪ್ಪ, ಗೌಡರ ಬಸಪ್ಪ ಮತ್ತು ವಿಜಪುರದ ಕಾಳಾಚಾರಿರವರಿಗೆ ನೋಂದಣಿ ಕ್ರಯ ಪತ್ರಗಳಂತೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ನಂತರದಲ್ಲಿ 1 ಮತ್ತು 6 ರಿಂದ 8 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ನೋಂದಣಿ ಕ್ರಯ ಪತ್ರಗಳಂತೆ, ಸದರಿ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ತ ಪ್ರತಿಫಲದ ಮೊತ್ತಕ್ಕೆ ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಶಾಂತಮ್ಮರವರನ್ನು ಹಿರೇಬೆನ್ನೂರು ಗ್ರಾಮದ ಭೀಮಪುರವರಿಗೆ ಸುಮಾರು 60-65 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು, ಸದರಿರವರ ವಿವಾಹದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಕೆಗೆ ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವರದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಸದರಿ ಶಾಂತಮ್ಮರವರು ಆಕೆಯ ಪತಿಯಾದ ಭೀಮಪುರವರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು, ಆಕೆಯ ಪತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದ್ದು, ಪ್ರಸ್ತುತ ಕೋಟಿವಿಹಳಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ನೀಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಈ ಸುಳ್ಳು ದಾವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ವಾದಿಯ ವಯಸ್ಸಿನ ಕುರಿತು ವಾದಪತ್ರದಲ್ಲಿ 60 ವರ್ಷ ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದು, ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ವಾದಿಯ ವಯಸ್ಸು 85 ವರ್ಷ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ವಾದಿಗೆ ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕು, ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ದಿನಾಂಕ 15.02.2020 ರಂದು 1, 4 ಮತ್ತು 6 ರಿಂದ 8 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದು, ಸದರಿ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ, ವಾದಪತ್ರದ 2 ನೇ ಖಂಡಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಅಂಶಗಳಾದ ಸಂಬಂಧದ ಕುರಿತಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಉಳಿದಂತೆ ದಿನಾಂಕ 08.08.2013 ರಂದು 1 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಮತ್ತು 2 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಪತಿಯ ನಡುವೆ ಏರ್ಪಟ್ಟಂತಹ ವಿಭಾಗದ ಕುರಿತಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವಂತಹ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮತ್ತು ನಿಖರವಾಗಿ ಅಲ್ಲಗಳೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ದಿನಾಂಕ 15.01.2021 ರಂದು 1 ಮತ್ತು 6 ರಿಂದ 8 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದು, ತನ್ನ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚುವರಿ ವಾದಪತ್ರದ ಸ್ಪಷ್ಟಿಗೂ ಮತ್ತು

ವಾದಿಗೂ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹಾಗೂ ವಾದಿಯು ಪ್ರತಿವಾದಿಯರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ವಾದಿಯು, ಪ್ರತಿವಾದಿ 1(ಎ) ಮತ್ತು (ಬಿ) ವರೆಗಿನ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲದವರನ್ನು ಈ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯಲು ಅರ್ಜಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಹಾಗಾಗಿ ಸದರಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. 1998 ರಲ್ಲಿ ಪಾಲುವಿಭಾಗ ಏರ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು, ಆ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಅವರವರ ಹಿಸ್ಸೆಗೆ ಬಂದಂತಹ ಸ್ವತ್ತಿನ ಕುರಿತು ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದು, ಶರಣಪುರವರು ತಮ್ಮ ಗೃಹಕೃತ್ಯದ ಅಗತ್ಯತೆಗಾಗಿ ಬೇರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಪಡೆದಂತಹ ಕೈಗಡ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸಲು ಮತ್ತು ವಯಸ್ಸಾದ ಕಾರಣ, ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ತನ್ನ ಬಾಬ್ಬು ಇದ್ದಂತಹ ಜಮೀನನ್ನು, ತನ್ನ ಖಾಸಾ ತಮ್ಮನಾದ ಅಂಜೀನಪುರವರಿಗೆ ರೂ.2,00,000/- ಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಭಾಗದ ಜಮೀನನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ದಿನಾಂಕ 08.08.2013 ರಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ 2 ನೇ ಖಂಡಿಕೆಯ ಸ್ವತ್ತು 6 ರಿಂದ 8 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಸ್ವತ್ತಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ವಾದಿಯು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ದಾವೆಯನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿರುತ್ತಾರೆ.

5. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ವಾದ-ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ದಿನಾಂಕ 27.08.2021 ರಂದು ಮರು ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿರುತ್ತಾರೆ:-

Recasted Issues

- 1 Whether the Plaintiff proves that suit schedule properties are joint family properties of defendants and herself?
- 2 Whether the defendant No.1(a), 6 to 8 proves that partition took place in between the parties in the year 1998 and dated: 08.08.2013?
- 3 Whether the plaintiff proves that the defendant No.1 has illegally gifted 7 acres properties in

favour of the defendant is not binding on her share?

- 4 Whether the plaintiff is entitle for 1/5 th share over the suit schedule properties?
- 5 Whether the plaintiff is entitle for the relief as sought for?
- 6 What order or decree?

6. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಲು ವಾದಿಯು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯೂ-1 ಎಂದು ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿಸಿದ್ದು, ತನ್ನ ಮೌಖಿಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ, ನಿಪಿ-1 ರಿಂದ 11 ರವರೆಗೆ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸಿ ನಿಶಾನಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ವಿವಾದಾಂಶಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ 7 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಡಿ.ಡಬ್ಲ್ಯೂ-1 ಎಂದು ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿಸಿದ್ದು, ತನ್ನ ಮೌಖಿಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ರಾಮಲಿಂಗಪ್ಪ ಬಿನ್ ಮಹಾಲಿಂಗಪ್ಪರವರನ್ನು ಡಿ.ಡಬ್ಲ್ಯೂ-2 ಎಂದು ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿಸಿದ್ದು, ನಿಡಿ-1 ರಿಂದ 5 ರವರೆಗೆ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸಿ ನಿಶಾನಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಉಭಯ ಪಕ್ಷಗಾರರ ವಾದ-ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರ ಮತ್ತು ಉಭಯ ಪಕ್ಷಗಾರರ ಪರ ಮೌಖಿಕ ಮತ್ತು ದಾಖಲಾತಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಮರು ರೂಪಿಸಲಾದ ವಿವಾದಾಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-1, 3, 4 ಮತ್ತು 5 ನ್ನು ಸಕಾರಾತ್ಮಕವೆಂದು ಹಾಗೂ ಮರು ರೂಪಿಸಲಾದ ವಿವಾದಾಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-2 ನ್ನು ನಕಾರಾತ್ಮಕವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ, ವಾದಿಯು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವಂತಹ ದಾವೆಯನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಡಿಕ್ರಿ ಮಾಡಿರುತ್ತದೆ.

7. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿಯಿಂದ ಬಾಧಿತರಾದ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ಈ ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಮೇಲ್ಮನವಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು / ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಸಂಗತಿಗಳು ಹಾಗೂ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು, ಸದರಿ ನಿಲುವುಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ:-

ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ಹೊಳಲೈರೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಮತ್ತು ಜಿ.ಎಂ.ಎಫ್.ಸಿ. ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಸಲು ದಾವಾ

ಸಂಖ್ಯೆ-61/2014 ರ ದಿನಾಂಕ 12.11.2021 ರ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಾದಿಯು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ದಾವೆಯ ಕುರಿತು ವಿಭಾಗದ ಪರಿಹಾರದ ಡಿಕ್ರಿ ಮಾಡಿದ್ದು, ಸದರಿ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ ವಾಗಿದ್ದು, ಸದರಿ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿಯ ಕುರಿತು ಕೆಳಕಂಡ ಕಾರಣದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಡಿಕ್ರಿಯು ಯಾವುದೇ ಸಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿತ ಕಾನೂನಿನ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಉಭಯ ಪಕ್ಷಗಾರರ ನಿಲುವುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸದೆಯೇ ಹಾಗೂ ವಾದಿಯ ಪರವಾಗಿ ಹಾಜರು ಪಡಿಸಿರುವಂತಹ ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾದ ದಾಖಲಾತಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸದೆಯೇ ಮತ್ತು ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತು ವಾದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತಹ ಸ್ವತ್ತು ಅಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸದೆ ತಪ್ಪಾಗಿ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತದೆ. ವಾದಿಯು ಹಾಜರುಪಡಿಸಿರುವಂತಹ ದಾಖಲಾತಿಗಳು ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತಿನ ಕುರಿತಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸದರಿ ಅಂಶವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಡಿಕ್ರಿ ನ್ಯೂನತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಾಸ್ತವಿಕ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಹಾಗೂ ದಾಖಲಾತಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸ್ಥಾಪಿತ ಕಾನೂನಿನ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ವಿವಾದಾಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-1 ಮತ್ತು 3 ರಿಂದ 5 ನ್ನು ಸಕರಾತ್ಮಕವೆಂದು ಹಾಗೂ ವಿವಾದಾಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-2 ನ್ನು ನಕರಾತ್ಮಕವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿವಾದಿ 6 ಮತ್ತು 7 ರವರು ಈ ಮೇಲ್ಮನವಿಯಲ್ಲಿ 1(ಡಿ) ಮತ್ತು 1(ಹೆಚ್) ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರಾಗಿದ್ದು, ಸದರಿರವರಿಗೆ ದಾಖಲಾತಿಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಮತ್ತು ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದಂತಹ ಮಾಹಿತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಸದರಿ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿನ ಮಾಹಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಸದರಿರವರಿಗೆ ಇರುವಂತಹ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾಹಿತಿಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ, ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯದೆ, ಪ್ರತಿವಾದ

ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ 1 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯಾದ ಅಂಜಿನಪ್ಪ ಮತ್ತು ಆತನ ಸಹೋದರನಾದ ಶರಣಪ್ಪರವರ ನಡುವೆ ದಿನಾಂಕ 08.06.1976 ರಂದು ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಂತಹ ನೋಂದಣಿ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರದ ಕುರಿತು ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಆ ಕುರಿತು ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಅಭಾವದ ಕಾರಣದಿಂದ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ದಾವೆಯನ್ನು ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿಯ ನಂತರಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರಾದ 1(ಡಿ) ಮತ್ತು 1(ಹೆಚ್) ರವರು ಕಾನೂನಿನ ತಜ್ಞರಿಂದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಕೆಲವೊಂದು ದಾಖಲಾತಿಗಳ ಲಭ್ಯತೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಅಂಶಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಹಾಗೂ ದಿನಾಂಕ 08.06.1976 ರ ನೋಂದಣಿ ವಿಭಾಗದ ಕುರಿತಾಗಿ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಡಿಕ್ರಿಯ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರಾದ 1(ಡಿ) ಮತ್ತು 1(ಹೆಚ್) ರವರಿಗೆ ಈ ಹಿಂದಿನ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಹಸ್ತಾಂತರದ ಕುರಿತಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸದರಿರವರ ತಂದೆ ಹಾಗೂ ಆತನ ಸಹೋದರರಾದ ಶರಣಪ್ಪರವರ ನಡುವೆ ಏರ್ಪಟ್ಟಂತಹ ವಿಭಾಗದ ಕುರಿತಾಗಿ ತಿಳಿದು ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರಿಗೆ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲು ಮತ್ತು ಆ ಕುರಿತು ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಈ ಮೇಲ್ಮನವಿಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿಸಲು ಅನುಮತಿ ಕೋರಿ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಿ, ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರಿಗೆ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು

ಮಾಡಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಮರುವಿಚಾರಣೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಕೋರಿರುತ್ತಾರೆ.

8. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿ ಸಂಖ್ಯೆ-1 ರಲ್ಲಿನ ಅಂಶಗಳು ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ಇವೆ:-

ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರಾದ 1(ಡಿ) ರವರು ತನ್ನ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಅರ್ಜಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ಹೊಳಲೈರೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಮತ್ತು ಜಿ.ಎಂ.ಎಫ್.ಸಿ. ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಸಲು ದಾವಾ ಸಂಖ್ಯೆ-61/2014 ರ ದಿನಾಂಕ 12.11.2021 ರ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. 1 ನೇ ಎದುರುದಾರರು ಹೊಳಲೈರೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಹಾಗೂ ಜಿ.ಎಂ.ಎಫ್.ಸಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅಸಲು ದಾವಾ ಸಂಖ್ಯೆ 61/2014 ನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ, ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ತನ್ನ ಪಾಲಿನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಿಸ್ಸೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಧೀನತೆಯನ್ನು ಕೋರಿ ಹಾಗೂ ಇತರೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೋರಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು. ಸದರಿ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ 6 ರಿಂದ 8 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ಹಾಜರಾಗಿದ್ದು, ಸದರಿರವರ ತಂದೆಯಾದ ಮೃತ ಅಂಜಿನಪ್ಪರವರು 1 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಸದರಿ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ತಾವುಗಳು ವಕೀಲರ ಮೂಲಕ ಹಾಜರಾಗಿ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೃತ 1 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯಾದ ಅಂಜಿನಪ್ಪರವರಿಗೆ ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದು, ಸದರಿರವರಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿದಿನ ಓಡಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಕಾರಣ, 6 ಮತ್ತು 7 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ಸದರಿರವರಿಗೆ ಇದ್ದಂತಹ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿನ ಮಾಹಿತಿಯ ಮೇರೆಗೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹಾಜರಾಗಿ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರಾಗಿದ 1(ಡಿ) ಮತ್ತು 1(ಹೆಚ್) ರವರಿಗೆ ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಮತ್ತು ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಂತಹ ಹಸ್ತಾಂತರದ ಕುರಿತು ಯಾವುದೇ ಮಾಹಿತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಡಿಕ್ರಿಯ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರಾದ 1(ಡಿ)

ಮತ್ತು 1(ಹೆಚ್) ರವರಿಗೆ ಈ ಹಿಂದಿನ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಹಸ್ತಾಂತರದ ಕುರಿತಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸದರಿರವರ ತಂದೆ ಹಾಗೂ ಆತನ ಸಹೋದರರಾದ ಶರಣಪ್ಪರವರ ನಡುವೆ ಏರ್ಪಟ್ಟಂತಹ ವಿಭಾಗದ ಕುರಿತಾಗಿ ತಿಳಿದು ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರಿಗೆ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲು ಮತ್ತು ಆ ಕುರಿತು ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಈ ಮೇಲ್ಮನವಿಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಾಗಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಾದ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕಾ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರಿಗೆ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತು ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಹಾಗೂ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಂತಹ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ಕುರಿತು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ, ಕೆಲವೊಂದು ಅಂಶಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಪಡೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾವಿತ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮೂಲಕ ಸೇರ್ಪಡೆ ಮಾಡಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಲು ಕೋರಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತಾವಿತ ತಿದ್ದುಪಡಿಯು ದಾವೆಯ ಕುರಿತಾದ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಉಭಯ ಪಕ್ಷಗಾರರ ನಡುವಿನ ವಿವಾದಾಂಶಗಳ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಅಗತ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸ್ತಾವಿತ ತಿದ್ದುಪಡಿಯು 1976 ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ನೋಂದಣಿ ವಿಭಾಗ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಲು ಆನಂತರದಲ್ಲಿ ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಲು ತುಂಬಾ ಅಗತ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸ್ತಾವಿತ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ, 1 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಮತ್ತು ಆತನ ಸಹೋದರನಾದ ಶರಣಪ್ಪರವರ ನಡುವೆ ಈಗಾಗಲೇ ವಿಭಾಗ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಹಾಗೂ ಅಗತ್ಯ ದಾಖಲಾತಿಗಳು ಲಭ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ, ನಿಖರವಾದ ವಿಭಾಗದ ಕುರಿತಾಗಿ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಸದರಿ ಅಂಶಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾವಿತ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮೂಲಕ ಸೇರ್ಪಡೆ ಮಾಡಲು ಅನುಮತಿ ಕೋರಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತಾವಿತ ತಿದ್ದುಪಡಿಯು ಹೊಸ ಅಂಶಗಳ ಕುರಿತು ಸೇರ್ಪಡೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಬದಲಾಗಿ, ಈಗಾಗಲೇ ಸೇರ್ಪಡೆ

ಮಾಡಿರುವಂತಹ ಅಂಶಗಳ ಕುರಿತು ಸ್ಪಷ್ಟತೆಗಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಪ್ರಸ್ತಾವಿತ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಸ್ತಾವಿತ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾದ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸ್ತಾವಿತ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದರಿಂದ, 1 ನೇ ಎದುರುದಾರರಾದ ವಾದಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಹಾನಿ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿ, ಪ್ರಸ್ತಾವಿತ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಪಡೆ ಮಾಡಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿರುತ್ತಾರೆ.

9. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿ ಸಂಖ್ಯೆ-1 ಕ್ಕೆ ಎದುರು ದಾರರ ಪರ ವಕೀಲರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ತಕರಾರಿನಲ್ಲಿನ ಅಂಶಗಳು ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ಇವೆ:-

ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಅರ್ಜಿಯು ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ವಾಸ್ತವಾಂಶದ ಅಡಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಊರ್ಜಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರಾಗಿದ್ದು, 1 ನೇ ಎದುರುದಾರರಾದ ವಾದಿಯು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅಸಲು ದಾವಾ ಸಂಖ್ಯೆ-61/2014 ನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದು, ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಸದರಿ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು. 6 ಮತ್ತು 7 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದು, ಸದರಿರವರು ಈ ಮೇಲ್ಮನವಿಯಲ್ಲಿ 1(ಡಿ) ಮತ್ತು 1(ಹೆಚ್) ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. 6 ಮತ್ತು 7 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ಇತರೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರಾದ 1, 4(ಡಿ) ಮತ್ತು 8 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದ 2 ಮತ್ತು 3 ನೇ ಖಂಡಿಕೆ

ಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ವಾದಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಿಯರ ಸಂಬಂಧದ ಕುರಿತು ಮತ್ತು ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಮತ್ತು ವಾದಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಿಯರ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ್ದು, ಆನಂತರದಲ್ಲಿ ಉಭಯ ಪಕ್ಷಗಳ ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ನಂತರ ಎದುರುದಾರರಾದ ವಾದಿಯು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ದಾವೆಯ ಕುರಿತು ಡಿಕ್ರಿ ಮಾಡಿರುತ್ತದೆ. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು 1(ಡಿ) ರವರು ತನ್ನ ಪಾಟೀ ಸವಾಲಿನಲ್ಲಿ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ವಾದಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಿಯರ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಮತ್ತು ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಹಾಗೂ ದಿನಾಂಕ 08.08.2013 ರಂದು ಅಂಜಿನಪ್ಪ ಮತ್ತು ಶರಣಪ್ಪರವರ ನಡುವೆ ನೋಂದಣಿ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಅಂಶವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಸ್ತಾವಿತ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮೂಲಕ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಿರುವಂತಹ ಅಂಶಗಳ ಕುರಿತು ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರಾದ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರಿಗೆ ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾಹಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮುಗ್ಧತೆಯ ಕುರಿತು ನಿಲುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ತಮ್ಮ ದಾವೆಯ ಕುರಿತಾದ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮೇಲ್ಮನವಿಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾವಿತ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಕುರಿತಾಗಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ತಮ್ಮ ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಜಿನಪ್ಪ ಮತ್ತು ಶರಣಪ್ಪರವರ ನಡುವೆ ದಿನಾಂಕ 08.08.1976 ರಂದು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತು ವಿಭಾಗ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವುದಾಗಿ ನಿಲುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡಂತೆ ವಿಭಾಗ ಏರ್ಪಟ್ಟಂತೆ ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಈಗಲೂ ಸಹ ವಾದಿಯ ತಂದೆಯಾದ ತಿಮ್ಮಪ್ಪರವರ ಹೆಸರನಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೃತ ಅಂಜಿನಪ್ಪ ಮತ್ತು ಶರಣಪ್ಪರವರು 1 ನೇ ಎದುರುದಾರರಾದ ವಾದಿಯ ಸಹೋದರರಾಗಿದ್ದು,

ಸದರಿರವರು ದಿನಾಂಕ 08.08.2013 ರಂದು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಸದರಿ ವಿಭಾಗದಂತೆ ಅಂಜಿನಪುರವರ ಹಿಸ್ಸೆಗೆ ಸರ್ವೆ ನಂ.02/5 ರಲ್ಲಿ 7 ಎಕರೆ ಮತ್ತು ಸರ್ವೆ ನಂ.108 ರಲ್ಲಿ 0.24 ಗುಂಟೆ ಬಂದಿದ್ದು, ಆತನ ಸಹೋದರನಾದ ಶರಣಪುರವರು ಅವರ ಹಿಸ್ಸೆಯಾಗಿ ರೂ.2,00,000/- ನಗದನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಅಂಶವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿ, 1976 ರಲ್ಲಿಯೇ ವಿಭಾಗ ಏರ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ದಿನಾಂಕ 08.06.1976 ರ ನೋಂದಣಿ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರದಂತೆ ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮಾರ್ಪಾಡು ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಈಗಲೂ ಸಹ ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಖಾತೆಯು ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಅಂಜಿನಪು ಮತ್ತು ಶರಣಪುರವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಆಗಲೇ ನೋಂದಣಿ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರ ಏರ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಖಾತೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರಿಗೆ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾದ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಕುರಿತು ಮಾಹಿತಿ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, 1 ನೇ ಎದುರುದಾರರಿಗೆ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಕುರಿತು ಈ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರಿಗೆ ಈ ಮೇಲ್ಮನವಿಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದ ಕುರಿತು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕೋರುವಂತಹ ಯಾವುದೇ ಸಕಾರಣಗಳು ಕಂಡುಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸ್ತಾವಿತ ತಿದ್ದುಪಡಿಯು ದಾವೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಅರ್ಜಿಯು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಉರ್ಜಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲ್ಮನವಿ ದಾರರು ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಮುಂದೂಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಈ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಎದುರುದಾರರಿಗೆ ತುಂಬಲಾರದ ಹಾನಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಈ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿರುತ್ತಾರೆ.

10. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿ ಸಂಖ್ಯೆ-2 ರಲ್ಲಿನ ಅಂಶಗಳು ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ಇವೆ:-

ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರಾದ 1(ಡಿ) ರವರು ತನ್ನ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಅರ್ಜಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ಹೊಳಲೈರೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಮತ್ತು ಜಿ.ಎಂ.ಎಫ್.ಸಿ. ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಸಲು ದಾವಾ ಸಂಖ್ಯೆ-61/2014 ರ ದಿನಾಂಕ 12.11.2021 ರ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. 1 ನೇ ಎದುರುದಾರರು ಹೊಳಲೈರೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಹಾಗೂ ಜಿ.ಎಂ.ಎಫ್.ಸಿ. ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅಸಲು ದಾವಾ ಸಂಖ್ಯೆ 61/2014 ನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ, ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ತನ್ನ ಪಾಲಿನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಿಸ್ಸೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಧೀನತೆಯನ್ನು ಕೋರಿ ಹಾಗೂ ಇತರೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೋರಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು. ಸದರಿ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ 6 ರಿಂದ 8 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ಹಾಜರಾಗಿದ್ದು, ಸದರಿರವರ ತಂದೆಯಾದ ಮೃತ ಅಂಜಿನಪ್ಪರವರು 1 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಸದರಿ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ತಾವುಗಳು ವಕೀಲರ ಮೂಲಕ ಹಾಜರಾಗಿ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೃತ 1 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯಾದ ಅಂಜಿನಪ್ಪರವರಿಗೆ ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದು, ಸದರಿರವರಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿದಿನ ಓಡಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಕಾರಣ 6 ಮತ್ತು 7 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ಸದರಿರವರಿಗೆ ಇದ್ದಂತಹ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿನ ಮಾಹಿತಿಯ ಮೇರೆಗೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹಾಜರಾಗಿ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರಾಗಿದ 1(ಡಿ) ಮತ್ತು 1(ಹೆಚ್) ರವರಿಗೆ ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಮತ್ತು ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಂತಹ ಹಸ್ತಾಂತರದ ಕುರಿತು ಯಾವುದೇ ಮಾಹಿತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಡಿಕ್ರಿಯ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರಾದ 1(ಡಿ) ಮತ್ತು 1(ಹೆಚ್) ರವರಿಗೆ ಈ ಹಿಂದಿನ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಹಸ್ತಾಂತರದ ಕುರಿತಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸದರಿರವರ ತಂದೆ ಹಾಗೂ ಆತನ ಸಹೋದರರಾದ ಶರಣಪ್ಪರವರ ನಡುವೆ ಏರ್ಪಟ್ಟಂತಹ ವಿಭಾಗದ ಕುರಿತಾಗಿ ತಿಳಿದುಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿಯ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರಾದ 1(ಡಿ) ಮತ್ತು 1(ಹೆಚ್) ರವರಿಗೆ ದಿನಾಂಕ 08.06.1976 ರ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರದ ಕುರಿತು ಹಾಗೂ ಸದರಿರವರ ತಂದೆಯು

ಖರೀದಿಸಿದ್ದಂತಹ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾದ ದಾಖಲಾತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈಗಾಗಲೇ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತಹ ವಿಭಾಗದ ಕುರಿತಾಗಿ ಮತ್ತು ಸ್ವತ್ತಿನ ಹಸ್ತಾಂತರಣದ ಕುರಿತಾದ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಿ, ದಾವೆಯ ಕುರಿತಾಗಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ದಾಖಲಾತಿಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಸಲು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಮರು ವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ಕೋರಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಾದ ಮುಂಜಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ದಾಖಲಾತಿಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ, ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸದರಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಅರ್ಜಿಯೊಂದಿಗೆ ಹಾಜರುಪಡಿಸಿರುವಂತಹ ದಾಖಲಾತಿಗಳು ಉಭಯ ಪಕ್ಷಗಾರರ ನಡುವಿನ ವಿವಾದಾಂಶಗಳ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ದಾವೆಯ ಕುರಿತಾದ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಹಕ್ಕಿನ ಕುರಿತು ನಿರ್ಣಯಿಸಲು ಪೂರಕವಾಗಿ ರುತ್ತವೆ. ಅರ್ಜಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವಂತಹ ದಾಖಲಾತಿಗಳು 1976 ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ನೋಂದಣಿ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಲು ಹಾಗೂ ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಈಗಾಗಲೇ ವಿಭಾಗ ಏರ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು, ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಲು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕ ವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿ, ಅರ್ಜಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವಂತಹ ದಾಖಲಾತಿಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಸಮಾನತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಎದುರುದಾರರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಹಾನಿ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಈ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರಿಗೆ ತುಂಬಲಾರದ ಹಾನಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿ, ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ

ದಾಖಲಾತಿಗಳ ಕುರಿತು ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿಸಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿರುತ್ತಾರೆ.

11. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿ ಸಂಖ್ಯೆ-2 ಕ್ಕೆ ಎದುರುದಾರರ ಪರ ವಕೀಲರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ತಕರಾರಿನಲ್ಲಿನ ಅಂಶಗಳು ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ಇವೆ:-

ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಅರ್ಜಿಯು ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ವಾಸ್ತವಾಂಶದ ಅಡಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಊರ್ಜಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಯಾಗಿದ್ದು, 1 ನೇ ಎದುರುದಾರರಾದ ವಾದಿಯು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅಸಲು ದಾವಾ ಸಂಖ್ಯೆ-61/2014 ನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದು, ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಸದರಿ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು. 6 ಮತ್ತು 7 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದು, ಸದರಿರವರು ಈ ಮೇಲ್ಮನವಿಯಲ್ಲಿ 1(ಡಿ) ಮತ್ತು 1(ಹೆಚ್) ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. 6 ಮತ್ತು 7 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ಇತರೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರಾದ 1, 4(ಡಿ) ಮತ್ತು 8 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ, ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದ 2 ಮತ್ತು 3 ನೇ ಖಂಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ವಾದಿಯರು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಿಯರ ಕುರಿತು ಸಂಬಂಧದ ಕುರಿತು ಮತ್ತು ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಮತ್ತು ವಾದಿಯರ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಿಯರ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ್ದು, ಆ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಉಭಯ ಪಕ್ಷಗಳ ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ನಂತರ ಎದುರುದಾರರಾದ ವಾದಿಯು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ದಾವೆಯ ಕುರಿತು ಡಿಕ್ರಿ ಮಾಡಿರುತ್ತದೆ. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು 1(ಡಿ)ರವರು ತನ್ನ ಪಾಟೀ ಸವಾಲಿನಲ್ಲಿ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ವಾದಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಿಯರ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಮತ್ತು

ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಎಂಬುದನ್ನು ದಿನಾಂಕ 08.08.2013 ರಂದು ಅಂಜಿನಪ್ಪ ಮತ್ತು ಶರಣಪ್ಪರವರ ನಡುವೆ ನೋಂದಣಿ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಅಂಶವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಸ್ತಾವಿತ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮೂಲಕ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವಂತಹ ಅಂಶಗಳ ಕುರಿತು ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರಾದ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರಿಗೆ ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾಹಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮುಗ್ಧತೆಯ ಕುರಿತು ನಿಲುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ತಮ್ಮ ದಾವೆಯ ಕುರಿತಾದ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮೇಲ್ಮನವಿಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾವಿತ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಕುರಿತಾಗಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ತಮ್ಮ ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಜಿನಪ್ಪ ಮತ್ತು ಶರಣಪ್ಪರವರ ನಡುವೆ ದಿನಾಂಕ 08.08.1976 ರಂದು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತು ವಿಭಾಗ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವುದಾಗಿ ನಿಲುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡಂತೆ ವಿಭಾಗ ಏರ್ಪಟ್ಟಂತೆ ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಈಗಲೂ ಸಹ ವಾದಿಯ ತಂದೆಯಾದ ತಿಮ್ಮಪ್ಪರವರ ಹೆಸರನಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೃತ ಅಂಜಿನಪ್ಪ ಮತ್ತು ಶರಣಪ್ಪರವರು 1 ನೇ ಎದುರುದಾರರಾದ ವಾದಿಯ ಸಹೋದರರಾಗಿದ್ದು, ಸದರಿವರು ದಿನಾಂಕ 08.08.2013 ರಂದು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಸದರಿ ವಿಭಾಗದಂತೆ ಅಂಜಿನಪ್ಪರವರ ಹಿಸ್ಸೆಗೆ ಸರ್ವೆ ನಂ.02/5 ರಲ್ಲಿ 7 ಎಕರೆ ಮತ್ತು ಸರ್ವೆ ನಂ.108 ರಲ್ಲಿ 0.24 ಗುಂಟೆ ಬಂದಿದ್ದು, ಆತನ ಸಹೋದರನಾದ ಶರಣಪ್ಪರವರು ಅವರ ಹಿಸ್ಸೆಯಾಗಿ ರೂ.2,00,000/- ನಗದನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಅಂಶವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿ, 1976 ರಲ್ಲಿಯೇ ವಿಭಾಗ ಏರ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ದಿನಾಂಕ 08.06.1976 ರ ನೋಂದಣಿ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರದಂತೆ ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮಾರ್ಪಾಡು ಉಂಟಾಗು

ವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಈಗಲೂ ಸಹ ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಖಾತೆಯು ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಅಂಜಿನಪ್ಪ ಮತ್ತು ಶರಣಪ್ಪರವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಆಗಲೇ ನೋಂದಣಿ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರ ಏರ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಖಾತೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರಿಗೆ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾದ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಕುರಿತು ಮಾಹಿತಿ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, 1 ನೇ ಎದುರುದಾರರಿಗೆ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಕುರಿತು ಈ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಗತ್ಯವಾದ ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ್ದು, ಉಭಯ ಪಕ್ಷಗಾರರ ಮೌಖಿಕ ಮತ್ತು ದಾಖಲಾತಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, 1 ನೇ ಎದುರುದಾರರಾದ ವಾದಿಯು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ದಾವೆಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿ ರುತ್ತದೆ. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದು, ಸದರಿರವರು ಅಗತ್ಯವಾದ ಎಲ್ಲಾ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸಿ ರುತ್ತಾರೆ. 1 ನೇ ಎದುರುದಾರರು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ದಾವೆಯ ಕುರಿತಾಗಿ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಸದರಿರವರ ಪರವಾಗಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸಿ ನಿಶಾನಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಹೊಸ ವಸ್ತು ವಿಷಯದೊಂದಿಗೆ ದಾಖಲಾತಿಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಹಾಜರುಪಡಿಸಿರುವ ದಾಖಲಾತಿಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಸಮ್ಮತಿ ನೀಡಿದ್ದಲ್ಲಿ, ದಾವೆಯ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಜ್ಯ ಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಾಡು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಈಗಾಗಲೇ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಹಾಜರುಪಡಿಸಿರುವಂತಹ ದಾಖಲಾತಿಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದು, ಹಾಗಾಗಿ ಪುನಃ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವಂತಹ ಅರ್ಜಿಯು ನ್ಯೂನ್ಯತೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು, ಸದರಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ, 1 ನೇ ಎದುರುದಾರರಿಗೆ ತುಂಬಲಾರದ ಹಾನಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಈ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿರುತ್ತಾರೆ.

12. ಈ ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ನಂತರ, ಎದುರುದಾರರಿಗೆ ನೋಟೀಸನ್ನು ನೀಡಿದ್ದು, 1 ನೇ ಎದುರುದಾರರು ತಮ್ಮ ವಕೀಲರ ಮೂಲಕ ಹಾಜರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಉಳಿದಂತೆ ಇತರೆ ಎದುರುದಾರರು ಗೈರು ಹಾಜರಾಗಿದ್ದು, ಸದರಿ ರವರನ್ನು ಏಕತರ್ಪಿಯ ಎಂದು ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಕಡತವನ್ನು ತರಿಸಿ, ಉಭಯ ಪಕ್ಷಗಾರರ ಪರ ವಕೀಲರ ವಾದ-ವಿವಾದವನ್ನು ಆಲಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಕೈಗೆತ್ತಿಗೊಂಡಿದೆ. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ದಿವಾನಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ ಕ್ರಮಾದೇಶ 6 ನಿಯಮ 17 ಸಹವಾಚಕ 151 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿ ಸಂಖ್ಯೆ-1 ನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಕುರಿತು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೋರಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತೆಯೇ ಮೇಲ್ಮನವಿ ದಾರರು ದಿವಾನಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ ಕ್ರಮಾದೇಶ 41 ನಿಯಮ 27 ಸಹವಾಚಕ ಕಲಂ 151 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿ ಸಂಖ್ಯೆ-2 ನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿಯೊಂದಿಗೆ ಹಾಜರುಪಡಿಸಿರುವಂತಹ ದಾಖಲಾತಿಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿಸಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸದರಿ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿಗಳ ಕುರಿತು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಅಗತ್ಯತೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ಆದೇಶಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

13. ಈ ಮೇಲ್ಮಂಡ ಮೇಲ್ಮನವಿಯಲ್ಲಿನ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿನ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿ, ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸ ಬೇಕಾದ ಅಂಶಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ:-

1. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ವಾದ-ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು, ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು, ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಹಾಗೂ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿ, ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ದಿವಾನಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ ಕ್ರಮಾದೇಶ 6 ನಿಯಮ 17 ಸಹವಾಚಕ 151 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿ ಸಂಖ್ಯೆ-1 ರಲ್ಲಿ ಕೋರಿರುವಂತೆ, ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲು

ಅನುಮತಿಯನ್ನು ನೀಡುವ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆಯೆ ?

2. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ವಾದ-ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು, ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು, ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಹಾಗೂ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿ, ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ದಿವಾನಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ ಕ್ರಮಾದೇಶ 41 ನಿಯಮ 27 ಸಹವಾಚಕ 151 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿ ಸಂಖ್ಯೆ-2 ರಲ್ಲಿ ಕೋರಿರುವಂತೆ, ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿಸಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡುವ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆಯೆ ?
3. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ದಿನಾಂಕ 12.11.2021 ರಂದು ಅಸಲು ದಾವಾ ಸಂಖ್ಯೆ-61/2014 ರಲ್ಲಿ ನೀಡಿರುವಂತಹ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿ ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ರುಜುವಾತುಪಡಿಸುವರೆ ?
4. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ದಿನಾಂಕ 12.11.2021 ರಂದು ಅಸಲು ದಾವಾ ಸಂಖ್ಯೆ-61/2014 ರ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಿ, ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಮರು ವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುವ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆಯೆ ?
5. ಯಾವ ಆದೇಶ ?

14. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ:-

ಅಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-1	:	ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ,
ಅಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-2	:	ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ,
ಅಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-3	:	ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ,
ಅಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-4	:	ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ,
ಅಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-5	:	ಅಂತಿಮ ಆದೇಶದಂತೆ.

ಕಾರಣಗಳು

15. ಅಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-1:- ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು, ಮೇಲ್ಮನವಿ ದಾರರು ಹೊಳಲ್ಕೆರೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಮತ್ತು ಜಿ.ಎಂ.ಎಫ್.ಸಿ. ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿನ ಅಸಲು ದಾವಾ ಸಂಖ್ಯೆ-61/2014ರ ದಿನಾಂಕ 12.11.2021 ರಂದು ನೀಡಿರುವಂತಹ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಿ, ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ವಾದ-ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರ, ವಿವಾದಾಂಶಗಳು, ಉಭಯ ಪಕ್ಷಗಾರರ ಮೌಖಿಕ ಮತ್ತು ದಾಖಲಾತಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಮತ್ತು ತೀರ್ಪು ಹಾಗೂ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಯಿತು. ವಾದಿಯು ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ದಾವೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿವಾದಿಯರ ವಿರುದ್ಧ ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ, ತನ್ನ ಪಾಲಿನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಿಸ್ಸೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಧೀನತೆಯ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೋರಿದ್ದು, ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ದಿನಾಂಕ 23.09.2013 ರ ನೋಂದಣಿ ದಾನ ಪತ್ರ ಮತ್ತು ದಿನಾಂಕ 08.08.2013 ರ ನೋಂದಣಿ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರವು ವಾದಿಯ ಹಿಸ್ಸೆಗೆ ಬಂಧನಕಾರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಿವಾದಾಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-1 ರಂತೆ, ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ವಾದಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಿಯರ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತುಗಳೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ವಿವಾದಾಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-2 ರಂತೆ ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ 1998 ಮತ್ತು ದಿನಾಂಕ 08.08.2013 ರಂದು ವಿಭಾಗ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಲು ವಿಫಲರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುತ್ತದೆ. ವಿವಾದಾಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-3 ರಂತೆ 1 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಜಾರಿಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ನೋಂದಣಿ ದಾನ ಪತ್ರವು ವಾದಿಗೆ ಬಂಧನಕಾರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ, ವಾದಿಯು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ದಾವೆಯ ಕುರಿತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಡಿಕ್ರಿಯಾಡಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

16. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿ ಸಂಖ್ಯೆ-1 ರಂತೆ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿನ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಕುರಿತು ಅನುಮತಿಯನ್ನು ನೀಡುವಂತೆ ಕೋರಿದ್ದು, ಸದರಿ ಪ್ರಸ್ತಾವಿತ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಅಂಶಗಳು ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತಿವೆ:-

1. "That the father of plaintiff and defendant No.1 namely Patel Thimmappa S/o Govindappa resident of Kootvihalli village had 2 sons namely Sharanappa and Anjinappa who is defendant No.1. The said Patel Thimmappa died as long back as prior to year 1956. After his death khata of the family properties transferred in the name of elder son Sharanappa. That they possessed the land bearing Sy.No.2 of Kootvihalli village measuring 28 acres 36 guntas with kharab of 2A-19Gs, the Saguvali land was measures 26 acres 17 guntas. This land was in joint possession and enjoyment of Sharanappa and Anjinappa defendant No.1. That both of them jointly sold an extent of 6 acres out of 26 acres 17 guntas in said land bearing Sy.No.2 of Kootvihalli village to Basappa S/o Thekke Mahadevappa for valid consideration through registered sale deed dated 20/03/1975. Thereafter their family owned and possessed an extent of 20 acres 17 guntas and kharab land in said Sy.No. Along with the above said land their family possessed and owned an extent of 39 guntas in Sy.No.113 and an extent of 24 guntas Sagu land and kharab in Sy.No.108 of Sasalu village. That both of them were living in joint family by enjoying their joint family properties till 08/06/1976. That the daughters of Patel Thimmappa who are the plaintiff Shantamma, late Gangamma, late Thimmakka were married and was living in their husband's families and not concerned to the family of defendant No.1 Anjinappa and Sharanappa.

2. That the said Sharanappa and Anjinappa defendant No.1 were got partitioned their joint family properties under registered partition deed dated 08/06/1976. In the said partition an extent of western 10 acre 9 guntas out of 20 acres 17 guntas in

Sy.No.2 of Kootvihalli village was fallen to share of Sharanappa. That an extent of eastern 10 acres 08 guntas out of 20 acres 17 guntas in Sy.No.2 of Kootvihalli village, an extent of 39 guntas in Sy.No.113 of Sasalu village, an extent of 24 guntas and kharab in Sy.No.108 of Sasalu village were fallen to share of Anjinappa defendant No.1. Since then they were separated from their joint family and had been possessed and enjoying their respective properties fallen to their shares in the partition separately. That thereafter their lands in Sy.No.2 was sub-divided as Sy.No.2/1 and Sy.No.2/2. In the said sub-division the land fallen to the share of Sharanappa was phoded as Sy.No.2/2 measuring 10 acres and the same had been consented by him. That the land fallen to share of Anjinappa defendant No.1 phoded as Sy.No.2/1 measuring 16 acres 17 guntas with kharab which includes the land fallen to the share of Anjinappa defendant No.1 and the extent of 6 acres sold to Basappa S/o Tekke Mahadevappa. Accordingly they were in possession and enjoyment of their respective lands.

3. That the wife of Sharanappa namely Rathnamma defendant No.2 along with their late daughter's son Harish defendant No.5b filed suit in O.S.No.70/1986 against Sharanappa before Civil Judge Court at Chitradurga for partition. Later the said suit was transferred to Civil Court at Hosadurga and therefrom transferred to Civil Judge (Jr.Dn) at Holalkere and same is registered as O.S.No.148/1990 on the file of Civil Judge (Jr.Dn) and JMFC at Holalkere. That the dispute in said case was compromised between the parties and compromise decree was passed on 18/07/1998. In the said compromise decree out of the land of Sharanappa of 10 acres an extent of northern 3 acres in Sy.No.2/2 of Kootvihalli was given to said Rathnamma and Harish as their share and maintenance. The khata of said land was transferred to their names in revenue records. The remaining land measuring 7 acres in

Sy.No.2/2 of Kootvihalli was standing in the name of Sharanappa.

4. That the said Rathnamma defendant No.2 and Harish defendant No.5b sold an extent of 1 acre in Sy.No.2/2P of Kootvihalli village in favour of Srinivasa S/o Anjinappa i.e., defendant No.6 for valid consideration through registered sale deed dated 04/12/2010. That on the same day the said Rathnamma defendant No.2 and Harish defendant No.5b sold an extent of 1 acre in Sy.No.2/2P of Kootvihalli village in favour of B. Eshwarappa S/o Bheemappa for a valid consideration through registered sale deed dated 04/12/2010, The said B. Eshwarappa is the son of Shantamma i.e., the plaintiff. That the remaining land of 1 acre has been in possession and enjoyment of said Rathnamma defendant No.2 and Harish defendant No.5b.

5. That Anjinappa defendant No.1 after partition since 1976 he was in possession and enjoyment of his lands separately cultivating personally. That the said Anjinappa defendant No.1 purchased an extent of 6 acres in Sy.No.2P of Kootvihalli village from Basappa S/o Tekke Mahadevappa for valid consideration through registered sale deed dated 09/12/1980. Thereby the said Anjinappa defendant No.1 becomes owner in possession of the extent of 16 acres 17 guntas and kharab land in said Sy.No.2/1 of Kootvihalli village. That out of said land an extent of 6 acres 17 gutnas was sold to Renukamma W/o Srinivasa who is defendant No.8 for valid consideration through registered sale deed dated 15/10/1997 and remaining 10 acres was in possession of the said Anjinappa defendant No. 1.

6. That the said Anjinappa defendant No.1 and his sons defendant No.6 and 7 divided their family property measuring 10 acres in land in Sy.No.2/1 of Kootvihalli under the jubani partition and submitted an application to Revenue office for effecting mutation

of rights as per jubani partition. Accordingly after due enquiry mutation order was passed and effected in M.R.No.4/2000-01 as per orders of the Tahasildar, Holalkere taluk. In the said jubani partition Anjinappa defendant No.1 has got 4 acres 20 guntas, his son Jagadesh defendant No.7 has got 4 acres 20 guntas, another son Srinivasa defendant No.6 has got 1 acre 20 guntas in Sy.No.2/1 of Kootvihalli village. The RTC of said land stands in their respective names to extent of their lands since the year 2000-01 as per jubani partition.

7. That the land in Sy.No.2/2P measuring 7 acres in the name of Sharanappa stands in revenue records. That he was alone as such he has been living in the family of Anjinappa defendant No.1 even though partitioned their properties. That Sharanappa was looked after by the family members of Anjinappa defendant No.1, as such he executed a registered Will dated 11/09/2008 bequeathing his property in favour of Srinivas S/o Anjinappa defendant No.6 to an extent of 5 acres out of 7 acres of Sy.No.2/2P of Kootvihalli village and an extent of 2 acres out of 7 acres in said Sy.No.2/2P in favour of his grand-daughters Manjula defendant No.1b(iii) and Saritha defendant No.1b(ii) who are daughters of late Anusuyamma who is daughter of Anjinappa defendant No.1 jointly and to take effect after his demise.

8. That as the Sharanappa was living with his brother Anjinappa defendant No.1 treating as they are brothers and living jointly enjoying the properties of Sharanappa jointly, they entered into a partition deed dated 08/08/2013 and Sharanappa given his land measuring 7 acres in Sy.No.2/2P of Kootvihalli village which stands in his name to his brother Anjinappa defendant No.1 and delivered the possession of same to him and he received a sum of Rs.2,00,000/- for his share. Accordingly the khata transferred in his name.

9. That the Anjinappa defendant No.1 being owner of land measuring 7 acres in Sy.no.2/2P of Kootvihalli village and 24 guntas and kharab in Sy.No.108 of Sasalu village gifted in favour of his son Srinivasa defendant No.6 under registered gift deed dated 23/09/2013 and gift was accepted by him by taking possession of said lands. The said lands have been in possession and enjoyment of said Srinivasa defendant No.6 as per registered will dated 11/09/2008 as well as gift deed dated 23/09/2013.

10. That the plaintiff being sister of Sharanappa and Anjinappa defendant No.1 was married long back prior to 1960 and living in her husband's family. That the family of Sharanappa and Anjinappa defendant No.1 were partitioned their family properties under registered partition deed dated 08/06/1976 and since then there is no existence of any joint family and after severance of status of joint family, several transactions took place with said suit schedule properties as such the plaintiff has no right in suit schedule properties. There is no any type of rights to plaintiff to claim any share in suit properties and the suit of plaintiff is beyond the period of limitation to file suit for partition of family properties. The registered partition deed among defendant No.1 and his late brother Sharanappa was took place as long back as on 08/06/1976 which is prior to the Amended Hindu Section Act 2005. Hence, the suit of the plaintiff is liable to be dismissed."

17. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರಾದ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ಈ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು, ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದ ಖಂಡಿಕೆ 3 ರ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವಂತೆ, 1 ರಿಂದ 10 ನೇ ಖಂಡಿಕೆಯ ಅಂಶಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಸೇರ್ಪಡೆ ಮಾಡಲು, ಮೊದಲನೇ ಮೇಲ್ಮನವಿಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರ ಪರ ವಕೀಲರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಕುರಿತು, ಈ

ಕೆಳಕಂಡ ಮಾನ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ
ಲಾಗುತ್ತದೆ:-

2016 KCCR(1) 73

Puttamaramma Vs. Giriyappa and others

17. Appeal being continuation of original proceedings and Appellate Court having power to exercise all the powers vested with the trial Court, would necessarily have power to examine an application filed under Order 6 Rule 17 CPC and it cannot be said that such power to entertain the application for amendment by the Appellate Court would not be available on the ground of proviso to Rule 17 of Order VI CPC curtailing such power which in fact it does not for the reasons already indicated herein above. An appeal being proceedings in continuation of original suit, it can be safely concluded that First Appellate Court is vested with similar power possessed by Court of original jurisdiction. Language employed in sub section (2) of Section 107 CPC is clear, unambiguous and explicit, which would clearly indicate that Appellate Court shall have the same power and shall perform as nearly as may be the same duties as are conferred and imposed by the Code on Courts of original jurisdiction in respect of suits instituted therein." In view of the dictum of Hon'ble High Court the First Appellate Court can exercise the power under Order 6 rule 17 of CPC as it is a continuation of the proceedings. Hence as per the detailed discussion above IA deserved to be allowed. Accordingly point No. 1 is answered in the affirmative.

18. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮಾನ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿನ ಅನುಪಾತವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿ, ಮೇಲ್ಮನವಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಮೂಲ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮುಂದುವರೆದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದು, ಹಾಗಾಗಿ ಮೇಲ್ಮನವಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ದಿವಾನಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ ಕ್ರಮದೇಶ 6 ನಿಯಮ 17 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸುವಂತಹ ವಾದ-

ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರಗಳ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಅರ್ಜಿಯ ಕುರಿತಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವಂತಹ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುತ್ತದೆ. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಮೊದಲನೇ ಮೇಲ್ಮನವಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮೂಲ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮುಂದುವರೆದ ಭಾಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ವಾದಿಯು ದಿವಾನಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ ಕ್ರಮಾದೇಶ 6 ನಿಯಮ 17 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿಯ ಕುರಿತು ಪುರಸ್ಕರಿಸುವ ಆದೇಶವನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮಾನ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿನ ಅನುಪಾತವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಕರಣದ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಲಾಗಿ, ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮೂಲಕ ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಅರ್ಜಿಸುವಿಕೆಯ ಸ್ವರೂಪದ ಕುರಿತಾಗಿ, ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ದಿನಾಂಕ 08.06.1976 ರಂದು ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತಹ ನೋಂದಣಿ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರದ ಕುರಿತಾಗಿ, ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ 2 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಂತಹ ಅಸಲು ದಾವಾ ಸಂಖ್ಯೆ-148/1990 ರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಕುರಿತಾಗಿ, ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ದಿನಾಂಕ 11.09.2008 ರಂದು ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತಹ ನೋಂದಣಿ ಮರಣ ಶಾಸನ ಪತ್ರದ ಕುರಿತಾಗಿ ಮತ್ತು ದಿನಾಂಕ 08.08.2013 ರಂದು ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತಹ ನೋಂದಣಿ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರದ ಕುರಿತಾಗಿ ಹಾಗೂ ದಿನಾಂಕ 23.09.2013 ರಂದು ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತಹ ನೋಂದಣಿ ದಾನ ಪತ್ರದ ಕುರಿತಾಗಿ ಸೇರ್ಪಡೆ ಮಾಡಲು ಕೋರಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮಾನ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿನ ಅನುಪಾತದಂತೆ, ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವಂತಹ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಸಮಾನತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗುತ್ತದೆ.

ILR 2008 KAR 1270

Sri. C. Thimmappa S/o Basappa Vs Mariyappa S/o Rangappa

In between, during the pendency of the appeal before the lower appellate court, the matter had come to this

Court through a civil revision petition as the plaintiffs application seeking for amendment of the plaint to include the prayer for declaration though originally the prayer was only for recovery of possession of the property, had been rejected by the trial court and this Court in revisional jurisdiction having set aside that order and having allowed the application for amendment, the plaint came to be amended during the pendency of the appeal before the lower appellate court and it is thereafter that the appeal of the defendant has been allowed under the impugned Judgment and decree dated 09.11.2001 passed in R.A. No.67/1986.

19. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮಾನ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿನ ಅನುಪಾತವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿ, ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಾದಿಯು ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತಿನ ಕುರಿತಾಗಿ ಸ್ವಾಧೀನತೆಯೊಂದಿಗೆ, ಘೋಷಣಾತ್ಮಕ ಪರಿಹಾರದ ಕುರಿತು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೋರಿ ಸೇರ್ಪಡೆ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಂತಹ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದು, ಸದರಿ ಅರ್ಜಿಯ ಕುರಿತು ಮಾನ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದು, ಸದರಿ ಮೇಲ್ಮನವಿಯು ಪುರಸ್ಕೃತ ಗೊಂಡಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮಾನ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿನ ಅನುಪಾತವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಕರಣದ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಲಾಗಿ, ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮೂಲಕ ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಅರ್ಜಿಸುವಿಕೆಯ ಸ್ವರೂಪದ ಕುರಿತಾಗಿ, ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ದಿನಾಂಕ 08.06.1976 ರಂದು ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತಹ ನೋಂದಣಿ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರದ ಕುರಿತಾಗಿ, ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ 2 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಂತಹ ಅಸಲು ದಾವಾ ಸಂಖ್ಯೆ-148/1990 ರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಕುರಿತಾಗಿ, ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ದಿನಾಂಕ 11.09.2008 ರಂದು ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತಹ ನೋಂದಣಿ ಮರಣ ಶಾಸನ ಪತ್ರದ ಕುರಿತಾಗಿ ಮತ್ತು ದಿನಾಂಕ 08.08.2013 ರಂದು ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತಹ

ನೋಂದಣಿ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರದ ಕುರಿತಾಗಿ ಹಾಗೂ ದಿನಾಂಕ 23.09.2013 ರಂದು ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತಹ ನೋಂದಣಿ ದಾನ ಪತ್ರದ ಕುರಿತಾಗಿ ಸೇರ್ಪಡೆ ಮಾಡಲು ಕೋರಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮಾನ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿನ ಅನುಪಾತದಂತೆ, ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವಂತಹ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಸಮಾನತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗುತ್ತದೆ.

20. ಪ್ರತಿವಾದಿಯರ ಪರ ವಕೀಲರು ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು, ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದ 3 ನೇ ಖಂಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ 8 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇ ಮೇಲ್ಮನವಿ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರ ಪರ ವಕೀಲರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಕುರಿತು, ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ:-

AIR 2015 SC 2270

Mahila Ramkali Devi and others Vs Nandram Thr. Lrs. and others

20. It is well settled that rules of procedure are intended to be a handmaid to the administration of justice. A party cannot be refused just relief merely because of some mistake, negligence, inadvertence or even infraction of rules of procedure. The Court always gives relief to amend the pleading of the party, unless it is satisfied that the party applying was acting malafide or that by his blunder he had caused injury to his opponent which cannot be compensated for by an order of cost.

21. In our view, since the appellant sought amendment in paragraph 3 of the original plaint, the High Court ought not to have rejected the application.

22. In the case of Jai Jai Ram Manohar Lal Vs. National Building Material Supply, Gurgaon, AIR 1969 SC 1267, this Court held that the power to grant amendment to pleadings is intended to serve the needs of justice and is not governed by any such narrow or technical limitations.

23. In Pandit Ishwardas Vs. State of Madhya Pradesh and others, AIR 1979 SC 551, this Court observed:-

“We are unable to see any substance in any of the submissions. The learned counsel appeared to argue on the assumption that a new plea could not be permitted at the appellate stage unless all the material necessary to decide the plea was already before the Court. There is no legal basis for this assumption. There is no impediment or bar against an appellate Court permitting amendment of the pleadings so as to enable a party to raise a new plea. All that is necessary is that the Appellate Court should observe the well-known principles subject to which amendments of pleadings are usually granted. Naturally, one of the circumstances which will be taken into consideration before an amendment is granted is the delay in making the application seeking such amendment and, if made at the Appellate stage the reason why it was not sought in the trial court. If the necessary material on which the plea arising from the amendment may be decided is already there, the amendment may be more readily granted than otherwise. But, there is no prohibition against an Appellate Court permitting an amendment at the appellate stage merely because the necessary material is not already before the Court.”

24. In the light of the discussion made herein above and also having regard to the fact that the amendment sought for by the plaintiff-appellant ought to have been allowed by the High Court, in our

considered opinion substantial issue no.2, as formulated by the High Court, needs to be decided by the High Court afresh.

25. We, therefore, allow the appeal in part, affirm the finding recorded by the High Court on substantial question no. 1 and 3. However, the finding recorded by the High Court in the impugned judgment on substantial question no.2 is set aside and the matter is remitted back to the High Court to decide the aforementioned substantial question no.2 afresh, taking into consideration the relief sought for by the plaintiff-appellant by amending the plaint.

AIR 1969 SC 1267

Jai Jai Ram Manohar Lal Vs. National Building Material Supply

These cases do no more than illustrate the well-settled rule that all amendments should be permitted as may be necessary for the purpose of determining the real question in controversy between the parties, unless by permitting the amendment injustice may result to the other side. In the present case, the plaintiff was carrying on business as commission agent in the name of "Jai Jai Ram Manohar Lal. The plaintiff was competent to sue in his own name as Manager of the Hindu undivided family to which the business belonged; he says he sued on behalf of the family in the business 'name. The observations made by the High Court that the application for amendment of the plaint could not be granted, because there was no averment therein that the misdescription was on account of a bona fide mistake, and on that account the suit must fail, cannot be accepted. In our view, there is no rule that unless in an application for amendment of the plaint it is expressly averred that the error, omission or misdescription is due to a bonafide mistake, the Court has no power to grant leave to amend the plaint. The power to grant amendment of the pleadings is intended to serve the

ends of justice and is not governed by any such narrow or technical limitations. Since the name in which the action was instituted was merely a misdescription of the original plaintiff, no question of limitation arises: the plaint must be deemed on amendment to have been instituted in the name of the real plaintiff, on the date on which it was originally instituted. In our view, the order passed by the Trial Court in granting the amendment was clearly right, and the High Court was in error in dismissing the suit on a technicality wholly unrelated to the merits of the dispute. Since all this delay has taken place and costs have been thrown away, because the defendant raised and persisted in a plea which had no merit even after the amendment was allowed by the Trial Court, he must pay the costs in this Court and the High Court. The appeal is allowed and the decree passed by the High Court is set aside. It appears that the High Court has not dealt with the appeal on the merits. The proceedings will stand remanded to the High Court for disposal according to law on the merits of the dispute between the parties.

2002(7) SCC 559

Sampath Kumar Vs. Ayyakannu and another

The short question arising for decision is whether it is permissible to convert through amendment a suit merely for permanent prohibitory injunction into a suit for declaration of title and recovery of possession.

It is true that the plaintiff on the averments made in the application for amendment proposes to introduce a cause of action which has arisen to the plaintiff during the pendency of the suit. According to the defendant the averments made in the application for amendment are factually incorrect and the defendant was not in possession of the property since before the institution of the suit itself.

In our opinion, the basic structure of the suit is not altered by the proposed amendment. What is sought to be changed is the nature of relief sought for by the plaintiff. In the opinion of the Trial Court it was one to the plaintiff to file a fresh suit and that is one of the reasons which has prevailed with the Trial Court and with the High Court in refusing the prayer for amendment and also in dismissing the plaintiffs revision. We fail to understand, if it is permissible for the plaintiff to file an independent suit, why the same relief which could be prayed for in a new suit cannot be permitted to be incorporated in the pending suit. In the facts and circumstances of the present case, allowing the amendment would curtail multiplicity of legal proceedings.

In *Mst. Rukhmabai v. Lala Laxminarayan and Ors.*, AIR (1960) 335, this Court has taken the view that where a suit was filed without seeking an appropriate relief, it is a well settled rule of practice not to dismiss the suit automatically but to allow the plaintiff to make necessary amendment if he seeks to do so.

Order 6 Rule 17 of the CPC confers jurisdiction on the Court to allow either party to alter or amend his pleadings at any stage of the proceedings and on such terms as may be just. Such amendments as are directed towards putting-form and seeking determination of the real questions in controversy between the parties shall be permitted to be made. The question of delay in moving an application for amendment should be decided not by calculating the period from the date of institution of the suit alone but by reference to the stage to which the hearing in the suit has proceeded. Pre-trial amendments are allowed more liberally than those which are sought to be made after the commencement of the trial or after conclusion thereof. In former case generally it can be assumed that the defendant is not prejudiced because he will have full opportunity of meeting the case of the plaintiff as amended. In the latter cases the question of

prejudice to the opposite party may arise and that shall have to be answered by reference to the facts and circumstances of each individual case. No strait-jacket formula can be laid down. The fact remains that a mere delay cannot be a ground for refusing a prayer for amendment.

An amendment once incorporated relates back to the date of the suit. However, the doctrine of relation back in the context of amendment of pleadings is not one of universal application and in appropriate cases the Court is competent while permitting an amendment to direct that the amendment permitted by it shall not relate back to the date of the suit and to the extent permitted by it shall be deemed to have been brought before the Court on the date on which the application seeking the amendment was filed. (See observation in Siddalingamma and another Vs. Mamtha Shenoy [2001] % SCC 561.

In the present case the amendment is being sought for almost 11 Years after the date of the institution of the suit. The plaintiff is not debarred from instituting a new suit seeking relief of declaration of title and recovery of possession on the same basic facts as are pleaded in the plaint seeking relief of issuance of permanent prohibitory injunction and which is pending. In order to avoid multiplicity of suits it would be a sound exercise of discretion to permit the relief of declaration of title and recovery of possession being sought for in the pending suit. The plaintiff has alleged the cause of action for the reliefs now sought to be added as having arisen to him during the pendency of the suit. The merits of the averments sought to be incorporated by way of amendment are not to be judged at the stage of allowing prayer for amendment. However, the defendant is right in submitting that if he has already perfected his title by way of adverse possession then the right so accrued should not be allowed to be defeated by permitting an amendment and seeking a new relief which would relate back to the date of the suit and thereby depriving the

defendant of the advantage accrued to him by lapse of time, by excluding a period of about 11 years in culcating the period of prescriptive title claimed to have been earned by the defendant. The interest of the defendant can be protected by directing that so far as the reliefs of declaration of title and recovery of possession, now sought for, are concerned the prayer in that regard shall be deemed to have been made on the date on which the application for amendment has been filed.

On the averments made in the application, the same ought to have been allowed. If the facts alleged by plaintiff are not correct it is open for the defendant to take such plea in the written statement and if the plaintiff fails in substantiating the factual averments and/ or the defendant succeeds in substantiating the plea which he would obviously be permitted to raise in his pleading by way of consequential amendment then the suit shall be liable to be dismissed. The defendant is not prejudiced, more so when the amendment was sought for commencement of the trial.

For the foregoing reasons, the appeal is allowed. The impugned orders of the High Court and the Trial Court are set aside. The plaintiff is permitted to incorporate the pleas sought to be raised by way of amendment in the original plaint foregoing the plea to the extent given up by him before the Trial Court, However, in view of the delay in making the application for amendment, it b directed that the plaintiff shall pay a cost of Rs. 2,000 (Rupees Two Thousand only) as a condition precedent to incorporating the amendment in the plaint. The prayer for declaration of title and recovery of possession shall be deemed to have been made on the date on which the application for amendment was filed.

2016(1) SCC 332

ಎಲ್.ಸಿ. ಹನುಮಂತಪ್ಪ ವಿರುದ್ಧ ಹೆಚ್.ಬಿ. ಶಿವಕುಮಾರ

21. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಈ ಕೆಳಕಂಡ ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುತ್ತಾರೆ:-

2001 (8) SCC 561

Siddalingamma Vs. Mamtha Shenoy

This Court held while allowing an amendment of the plaint in a case of bona-fide requirement of the landlord that the doctrine of relation back would apply to all amendments made under Order 6 Rule 17 of Code of Civil Procedure which generally governs amendment of pleadings. Unless the court gives reasons to exclude the applicability of such doctrine in a given case. No question of limitation was argued on the facts in that case which could therefore be in the category of cases which would follow the line of judgments which state that costs can usually compensate for an amendment that is made belatedly, but within the period of limitation.

2002 (7) SCC 559

Sampathkumar Vs. Ayyakannu

This court was faced with an application for amendment made 11 years after the date of institution of the suit to convert through amendment, a suit for permanent prohibitory injunction into a suit for declaration of title and recovery of possession.

In our opinion the basic structure of the suit is not altered by the proposed amendment. What is sought to be changed is the nature of relief sought for by the plaintiff. In the opinion of the trial court it was open to the plaintiff to file a fresh suit and that is one of the reasons which has prevailed with the trial court and with the High Court in refusing the prayer for amendment and also in dismissing the plaintiffs version. We failed to understand if it is permissible for the plaintiff to file an independent suit, why the same relief which would be prayed for in a new suit cannot

be permitted to be incorporated in the pending suit. In the facts and circumstances of the present case, allowing the amendment would curtail multiplicity of legal proceedings.

Order 6 Rule 17 CPC confers jurisdiction on the court to allow either party to alter or amend his pleadings at any stage of the proceedings and on such terms as may be just. Such amendments as are directed towards putting forth and seeking determination of the real questions in controversy between the parties shall be permitted to be made. The question of delay in moving an application for amendment should be decided not by calculating the period from the date of institution of the suit alone, but by reference to the stage to which the hearing in the suit has proceeded. Pre-trial amendments are allowed more liberally than those which are sought to be made after the commencement of the trial or after conclusion thereof. In the former case generally it can be assumed that the defendant is not prejudice because he will have full opportunity of meeting the case of the plaintiff as amended. In the later cases, the question of prejudice to the opposite party may arise and that shall have to be answered by reference to the facts and circumstances each individual case. No straight-jacket formula can be laid down. The fact remains that a mere delay cannot be a ground for refusing a prayer for amendment.

22. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪುಗಳ ಅನುಪಾತವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿ, ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಕಾನೂನುಗಳು ನ್ಯಾಯದ ವಿಲೇವಾರಿಯ ಕುರಿತಾಗಿ ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದ ನಿಯಮಗಳಾಗಿದ್ದು, ಪಕ್ಷಗಾರರು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಉಂಟಾಗುವಂತಹ ತಪ್ಪಿನಿಂದ, ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯತೆಯಿಂದ ಹಾಗೂ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲಾಗದ ಕಾರಣದಿಂದ, ಸದರಿ ಪಕ್ಷಗಾರರು ಕೋರಿರುವಂತಹ ಪರಿಹಾರದ ಕುರಿತು ನಿರಾಕರಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುತ್ತದೆ. ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪಕ್ಷಗಾರರು ವಾದ-ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದ ಕುರಿತು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಾಗಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದಾಗ, ಸದರಿ

ಪಕ್ಷಗಾರರು ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ ಹಾಗೂ ಎದುರು ಪಕ್ಷಗಾರರಿಗೆ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವಂತಹ ಅಂಶಗಳು ಕಂಡು ಬರದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಪಕ್ಷಗಾರರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವಂತಹ ಅರ್ಜಿಯ ಕುರಿತು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಈ ಹಿಂದಿನ ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ, ಮಾನ್ಯ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಾದ ಪತ್ರದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಕುರಿತಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಂತಹ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿಯ ಕುರಿತು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದಂತಹ ಆದೇಶವನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಾದಿಯು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಂತಹ ಶಾಶ್ವತ ನಿರ್ಬಂಧಕಾಜ್ಞೆಯ ಕುರಿತಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು, ಘೋಷಣಾತ್ಮಕ ಪರಿಹಾರದ ಕುರಿತು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಧೀನತೆಯ ಕುರಿತು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವ ಕುರಿತಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಕುರಿತು ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುತ್ತದೆ. ವಾದಿಯು ದಾವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ 11 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರದಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕುರಿತಾಗಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದು, ಹಾಗಾಗಿ ಸದರಿ ಅರ್ಜಿಯ ಕುರಿತು ಮಾನ್ಯ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದಂತಹ ಆದೇಶವನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಿ, ವಾದಿಯು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ವಾದಪತ್ರವನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವ ಕುರಿತು ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ವಾದಿಯು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಂತಹ ಪರಿಹಾರದ ಕುರಿತಾಗಿ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ದಿನಾಂಕ ದಿಂದ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತೆ ಪರಿಗಣಿಸಲು ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುತ್ತದೆ. ವಾದ-ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರಗಳ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ವಿಳಂಬ ಉಂಟಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅಂತಹ ವಿಳಂಬಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚನ್ನು ವಿಧಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸದರಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರದ ಖಂಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೋರಿದಾಗ, ಹೊಸದಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ದಾವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ಅನುಮತಿಯನ್ನು ನೀಡುವುದರ ಬದಲಾಗಿ, ಅದೇ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ, ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳ ಬಾಹುಳ್ಯತೆಯನ್ನು ತಡೆಯಬಹುದು ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ

ದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸದರಿ ಪ್ರಕರಣದ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನೀಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುತ್ತದೆ.

23. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪುಗಳ ಅನುಪಾತವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಕರಣಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸಲಾಗಿ, ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮೂಲಕ ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಅರ್ಜಿಸುವಿಕೆಯ ಸ್ವರೂಪದ ಕುರಿತಾಗಿ, ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ದಿನಾಂಕ 08.06.1976 ರಂದು ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತಹ ನೋಂದಣಿ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರದ ಕುರಿತಾಗಿ, ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ 2 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಂತಹ ಅಸಲು ದಾವಾ ಸಂಖ್ಯೆ-148/1990ರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಕುರಿತಾಗಿ, ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ದಿನಾಂಕ 11.09.2008 ರಂದು ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತಹ ನೋಂದಣಿ ಮರಣ ಶಾಸನ ಪತ್ರದ ಕುರಿತಾಗಿ ಮತ್ತು ದಿನಾಂಕ 08.08.2013 ರಂದು ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತಹ ನೋಂದಣಿ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರದ ಕುರಿತಾಗಿ ಹಾಗೂ ದಿನಾಂಕ 23.09.2013 ರಂದು ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತಹ ನೋಂದಣಿ ದಾನ ಪತ್ರದ ಕುರಿತಾಗಿ ಸೇರ್ಪಡೆ ಮಾಡಲು ಕೋರಿ, ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ 8 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮನವಿಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಈ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದ ಖಂಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಸಹ, ಸದರಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವಂತಹ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರದ್ದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳ ಬಾಹುಳ್ಯತೆಯನ್ನು ತಡೆಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದ 3 ನೇ ಖಂಡಿಕೆಯ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ರುವಂತಹ ಅಂಶಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಸಮಾನತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗುತ್ತದೆ.

24. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಕಾನೂನಿನ ಅಂಶಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿ ಸಂಖ್ಯೆ-1 ರ ಕುರಿತು ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಾದ-ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರಗಳ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಕುರಿತು, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸದರಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ವಾದ-ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದಂತಹ ಬದಲಾವಣೆಯಿಂದಾಗಿ ದಾವೆಯ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಾಡು ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ನಮೂದು ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವಂತಹ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾವಿತ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿನ ಅಂಶಗಳ ಕುರಿತು ಸೇರ್ಪಡೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ದಾವೆಯ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿನ ಇತರೆ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರ್ಪಡೆ ಮಾಡದಿರುವುದರಿಂದ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮಾರ್ಪಾಡಾಗದೇ ಇರುವುದರಿಂದ, ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದ್ದಲ್ಲಿ, ವಾದಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಹಾನಿ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ಪ್ರಸ್ತಾವಿತ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೋರಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು 8 ವರ್ಷಗಳ ವಿಳಂಬದ ನಂತರದಲ್ಲಿ, ಮೊದಲನೇ ಮೇಲ್ಮನವಿಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಈ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವುದರಿಂದ, ಪ್ರಕರಣದ ವಿಲೇವಾರಿಗೆ ವಿಳಂಬ ಉಂಟಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರಾದ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ಸದರಿ ವಿಳಂಬದ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ರೂ.10,000/- ಖರ್ಚನ್ನು, 1 ನೇ ಎದುರುದಾರರಾದ ವಾದಿಗೆ ಪಾವತಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿ, ಅಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-1 ನ್ನು ಸಕಾರಾತ್ಮಕವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

25. ಅಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-2:- ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು, ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಹೊಳಲ್ಕೆರೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಮತ್ತು ಜಿ.ಎಂ.ಎಫ್.ಸಿ.

ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿನ ಅಸಲು ದಾವಾ ಸಂಖ್ಯೆ-61/2014 ರ ದಿನಾಂಕ 12.11.2021 ರಂದು ನೀಡಿರುವಂತಹ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಿ, ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ವಾದ-ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರ, ವಿವಾದಾಂಶಗಳು, ಉಭಯ ಪಕ್ಷಗಾರರ ಮೌಖಿಕ ಮತ್ತು ದಾಖಲಾತಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಮತ್ತು ತೀರ್ಪು ಹಾಗೂ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಲಾಯಿತು. ವಾದಿಯು ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ದಾವೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿವಾದಿಯರ ವಿರುದ್ಧ ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ತನ್ನ ಪಾಲಿನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಿಸ್ಸೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಧೀನತೆಯ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೋರಿದ್ದು, ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ದಿನಾಂಕ 23.09.2013 ರ ನೋಂದಣಿ ದಾನ ಪತ್ರ ಮತ್ತು ದಿನಾಂಕ 08.08.2013 ರ ನೋಂದಣಿ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರವು ವಾದಿಯ ಹಿಸ್ಸೆಗೆ ಬಂಧನಕಾರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಿವಾದಾಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-1 ರಂತೆ, ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ವಾದಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಿಯರ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತುಗಳೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ವಿವಾದಾಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-2 ರಂತೆ ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ 1998 ಮತ್ತು ದಿನಾಂಕ 08.08.2013 ರಂದು ವಿಭಾಗ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಲು ವಿಫಲರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುತ್ತದೆ. ವಿವಾದಾಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-3 ರಂತೆ 1 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಜಾರಿಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ನೋಂದಣಿ ದಾನ ಪತ್ರವು ವಾದಿಗೆ ಬಂಧನಕಾರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ, ವಾದಿಯು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ದಾವೆಯ ಕುರಿತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಡಿಕ್ರಿ ಮಾಡಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

26. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಕುರಿತು 1 ನೇ ಎದುರುದಾರರ ಪರ ವಕೀಲರು ಮಾನ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಈ ಕೆಳಕಂಡ ತೀರ್ಪನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುತ್ತಾರೆ:-

**Regular Second Appeal No.5028/2023 dated
17.12.2024**

**Smt. Siddamma and others Vs. Sri Subhas Reddy
and others**

4. The appeal was admitted by this Court on 17.12.2024 to consider the following substantial questions of law.

“Whether the judgment and decree of the First Appellate Court warrants interference in light of not passing any order on IA No.III dated 07.01.2010 filed under Order XLI Rule 27 of CPC?”

5. Heard Smt. Padmaja Tadapatri for Sri.K.L.Patil learned counsel appearing for the appellants and learned counsel Sri. C.S.Shetter learned counsel for the respondents.

6. The short question in this appeal as substantial question framed by this Court is Whether the First Appellate Court was justified in not considering the application filed under Order XLI Rule 27 of CPC at the time of deciding of the appeal. Without adverting to the rival contentions recorded by the Courts below, the appeal is liable to be allowed on sole ground by answering the substantial question of law holding that the First Appellate Court was not justified in considering the matter on merits without passing any orders on the application filed by the appellant under Order XLI Rule 27 of CPC.

7. The Apex Court in the case of Jatinder Singh & another (Minor Through Mother) Vs. Mehar Singh and others has held at paragraph No.4 as under:

“While deciding the second appeal, however, the High Court had failed to take notice of the application under Order 41 Rule 27 of the Code of Civil procedure and decide whether additional evidence could be permitted to be admitted into

evidence. In our view, when an application for acceptance of additional evidence under Order 41 Rule 27 of the Code of Civil Procedure was filed by the appellants, it was the duty of the High Court to deal with the same on merits. That being the admitted position, we have no other alternative but to set aside the judgment of the High Court and remit the appeal back to it for a decision afresh in the second appeal along with the application for acceptance of additional evidence in accordance with law.”

The Apex Court held that when an application is filed seeking for additional evidence under Order XLI Rule 27 of CPC, it was the duty of the Court to consider the same on merits along with the appeal.

8. Perusal of the judgment and decree of the First Appellate Court does not indicate any reference of an application having been considered and any finding given there on. There is no separate order passed on IA No.III, IA No.III has remained unconsidered. It was incumbent upon the First Appellate Court to consider the application filed by the appellant under Order XLI Rule 27 of CPC for production of additional evidence and in the absence of non-consideration by the First Appellate Court while disposing the appeal, this Court is of the considered view that the First Appellate Court shall decide the appeal afresh on merits in accordance with law along with the application for additional evidence. Accordingly, the impugned order of the First Appellate Court needs to be set aside and the matter requires to be remitted back to the First Appellate Court as the same is unsustainable for non-consideration of an application filed for additional evidence by the appellants. In the result, the substantial question of law is answered accordingly and this Court pass the following order:

ORDER

- i. The regular second appeal is hereby allowed in part.

- ii. The judgment and decree dated 14.09.2012 passed in R.A.No.41/2008 on the file of the Fast Track, Gadag, is hereby set aside and the matter is remitted to the Principal District Court, Gadag, for fresh consideration along with the application IA No.III filed under Order XLI Rule 27 read with Section 151 of CPC, in accordance with law.
- iii. All contentions are kept open to be urged before the First Appellate Court.
- iv. The parties are hereby directed to appear before the First Appellate Court on 07.01.2025 without waiting for any further notice from the Court.

27. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮಾನ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿನ ಅನುಪಾತವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿ, ಮೊದಲನೇ ಮೇಲ್ಮನವಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ದಿವಾನಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ ಕ್ರಮಾದೇಶ 41 ನಿಯಮ 27ರ ಕುರಿತು ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಪಡಿಸುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪರಿಗಣಿಸದಿರುವ ಕುರಿತು ಮಾನ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಎ.ಐ.ಆರ್.2009 ಎಸ್.ಸಿ. 354 - ಜಿತೇಂದ್ರ ಸಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಇತರರು ವಿರುದ್ಧ ಮೆಹರ್ ಸಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಇತರರು ತೀರ್ಪನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ, ಮೇಲ್ಮನವಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಕುರಿತು ದಿವಾನಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ ಕ್ರಮಾದೇಶ 41 ನಿಯಮ 27ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಕಾಲಕ್ಕೆ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸದರಿ ಅರ್ಜಿಯ ಕುರಿತು ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ, ಗುಣಾವಗುಣಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೇ ಮೇಲ್ಮನವಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕುರಿತು ಯಾವುದೇ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನೀಡದಿರುವುದರಿಂದ, ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ದಿವಾನಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ ಕ್ರಮಾದೇಶ 41 ನಿಯಮ

27 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಅರ್ಜಿಯ ಕುರಿತು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನೀಡುವಂತೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ, ಮೊದಲನೆ ಮೇಲ್ಮನವಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಮರು ವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

28. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮಾನ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿನ ಅನುಪಾತವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಕರಣದ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಲಾಗಿ, ಮೇಲ್ಮನವಿ ದಾರರಾದ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ದಿವಾನಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ 41 ನಿಯಮ 27 ಸಹವಾಚಕ ಕಲಂ 151 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿ ಸಂಖ್ಯೆ-2 ನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಅರ್ಜಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ದಾಖಲಾತಿಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರ ಪರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿಸಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವಂತೆ ಕೋರಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿಯ ಕುರಿತಾಗಿ ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗುತ್ತದೆ.

29. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಕಡತವನ್ನು ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿ, ಪ್ರತಿವಾದಿಯರ ಪರ ವಕೀಲರು ದಿನಾಂಕ 21.01.2015 ರಂದು ಮನವಿ ಪತ್ರದೊಂದಿಗೆ ದಿನಾಂಕ 19.07.1977 ರ ನೋಂದಣಿ ಕ್ರಯ ಪತ್ರ, ದಿನಾಂಕ 31.05.1988 ರ ನೋಂದಣಿ ರದ್ದಿಯಾತಿ ಪತ್ರ, ಮಾನ್ಯ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸತ್ರ ನ್ಯಾಯಾಲಯ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗರವರ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ರಿವಿಜನ್ ಪಿಟಿಷನ್ ಸಂಖ್ಯೆ-91/1992 ರ ದಿನಾಂಕ 18.09.1996 ರ ಆದೇಶದ ದೃಢೀಕೃತ ಪ್ರತಿ, ದಿನಾಂಕ 02.05.1989 ರ ನೋಂದಣಿಯಾಗದ ಕರಾರು ಪತ್ರ ಮತ್ತು ದಿನಾಂಕ 31.03.1999 ರ ಜುಬಾನಿ ಪಾಲು ವಿಭಾಗ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಹಾಜರು ಪಡಿಸಿದ್ದು, ಸದರಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರ ಪರ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿಸದಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿ ಸಂಖ್ಯೆ-2 ರೊಂದಿಗೆ ದಿನಾಂಕ 20.03.1975 ರ ನೋಂದಣಿ ಕ್ರಯ ಪತ್ರದ ದೃಢೀಕೃತ ಪ್ರತಿಯನ್ನು, ದಿನಾಂಕ 08.06.1976 ರ ನೋಂದಣಿ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರದ ದೃಢೀಕೃತ

ಪ್ರತಿಯನ್ನು, ಹೊಳಲ್ಕೆರೆಯ ಕಿರಿಯ ಶ್ರೇಣಿ ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಮತ್ತು ಜಿ.ಎಂ.ಎಫ್.ಸಿ. ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಸಲು ದಾವಾ ಸಂಖ್ಯೆ-148/1990 ರ ಡಿಕ್ರಿಯ ದೃಢೀಕೃತ ಪ್ರತಿ, ದಿನಾಂಕ 15.10.1997 ರ ನೋಂದಣಿ ಕ್ರಯ ಪತ್ರ, ದಿನಾಂಕ 04.12.2010 ರ ನೋಂದಣಿ ಕ್ರಯ ಪತ್ರ, ದಿನಾಂಕ 11.09.2008 ರ ನೋಂದಣಿ ಮರಣ ಶಾಸನ ಪತ್ರ, ದಿನಾಂಕ 23.09.2013 ರ ನೋಂದಣಿ ದಾನ ಪತ್ರ, ಕೊಟ್ಟಿಹಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮದ ಎಂ.ಆರ್.4/2000-2001 ರ ದೃಢೀಕೃತ ಪ್ರತಿ, ಕೊಟ್ಟಿಹಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮದ ಎಂ.ಆರ್.5/2010-11 ರ ಮತ್ತು ಎಂ.ಆರ್.4/2010-11 ರ ದೃಢೀಕೃತ ಪ್ರತಿಗಳು ಹಾಗೂ ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಹ ಪಹಣಿಗಳನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ದಾಖಲಾತಿಗಳು ಪ್ರತಿವಾದಿಯರ ನಿಲುವುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಲು ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯವಾದಂತಹ ದಾಖಲಾತಿಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಸದರಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳ ಕುರಿತು ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿಸಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡುವಂತೆ ಕೋರಿರುವ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

30. ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಮೇಲ್ಮನವಿಯ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ದಿವಾನಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ ಕ್ರಮಾದೇಶ 41 ನಿಯಮ 27 ಸಹವಾಚಕ 151 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿ ಸಂಖ್ಯೆ-2 ನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರಾದ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರ ಪರವಾಗಿ ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವಂತಹ ದಾಖಲಾತಿಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಸಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿರುತ್ತಾರೆ. ಸದರಿ ಅರ್ಜಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರವನ್ನು ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿ, ಅರ್ಜಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಹಾಜರುಪಡಿಸಿರುವಂತಹ ದಾಖಲಾತಿಗಳು ಪ್ರತಿವಾದಿಯರ ನಿಲುವುಗಳ ಕುರಿತು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯವಾದ ದಾಖಲಾತಿಗಳಾಗಿದ್ದು, ಸದರಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಸದರಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳ ಕುರಿತು ಪ್ರತಿವಾದಿಯರ ಪರ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿಸಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿರುತ್ತಾರೆ. ಅರ್ಜಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸ

ಲಾಗಿ, ಸದರಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳು ಈ ದಾವೆಯ ಕುರಿತಾಗಿ ವಿವಾದಾಂಶಗಳ ಕುರಿತು ನಿರ್ಣಯಿಸಲು ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯವಾದ ದಾಖಲಾತಿಗಳಾಗಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿ ಸಂಖ್ಯೆ-2 ರೊಂದಿಗೆ ಹಾಜರುಪಡಿಸಿರುವಂತಹ ದಾಖಲಾತಿಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿಸಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿ ಸಂಖ್ಯೆ-2 ರೊಂದಿಗೆ ದಿನಾಂಕ 20.03.1975 ರ ನೋಂದಣಿ ಕ್ರಯ ಪತ್ರದ ದೃಢೀಕೃತ ಪ್ರತಿಯನ್ನು, ದಿನಾಂಕ 08.06.1976 ರ ನೋಂದಣಿ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರದ ದೃಢೀಕೃತ ಪ್ರತಿಯನ್ನು, ಹೊಳಲ್ಕೆರೆಯ ಕಿರಿಯ ಶ್ರೇಣಿ ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಮತ್ತು ಜಿ.ಎಂ.ಎಫ್.ಸಿ. ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಸಲು ದಾವಾ ಸಂಖ್ಯೆ-148/1990 ರ ಡಿಕ್ರಿಯ ದೃಢೀಕೃತ ಪ್ರತಿ, ದಿನಾಂಕ 15.10.1997 ರ ನೋಂದಣಿ ಕ್ರಯ ಪತ್ರ, ದಿನಾಂಕ 04.12.2010 ರ ನೋಂದಣಿ ಕ್ರಯ ಪತ್ರ, ದಿನಾಂಕ 11.09.2008 ರ ನೋಂದಣಿ ಮರಣ ಶಾಸನ ಪತ್ರ, ದಿನಾಂಕ 23.09.2013 ರ ನೋಂದಣಿ ದಾನ ಪತ್ರ, ಕೊಟ್ಟಿಹಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮದ ಎಂ.ಆರ್.4/2000-2001 ರ ದೃಢೀಕೃತ ಪ್ರತಿ, ಕೊಟ್ಟಿಹಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮದ ಎಂ.ಆರ್. 5/2010-11 ರ ಮತ್ತು ಎಂ.ಆರ್.4/2010-11 ರ ದೃಢೀಕೃತ ಪ್ರತಿಗಳು ಹಾಗೂ ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಹ ಪಹಣಿಗಳನ್ನು ಹಾಜರು ಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿ, ಸದರಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳು ಈ ದಾವೆಯ ವಿವಾದಾಂಶಗಳ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಸದರಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳ ಕುರಿತು ಪ್ರತಿವಾದಿಯರ ಪರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿಸಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡುವುದು ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಸಮಾನತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-1 ರ ಕುರಿತು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ, ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಕೋರಿರುವಂತೆ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲು ಅನುಮತಿಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದು, ಹಾಗಾಗಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದ ಕುರಿತಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಲು ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವಂತಹ ದಾಖಲಾತಿಗಳ ಕುರಿತು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯ

ಮಾಡಿಸಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಸಮಾನತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಾಗೂ ನೈಸರ್ಗಿಕ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾದ ಕಾನೂನಿನ ಪಾಲನೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ದಿವಾನಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ ಕ್ರಮಾದೇಶ 41 ನಿಯಮ 27 ಸಹವಾಚಕ ಕಲಂ 151ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿ ಸಂಖ್ಯೆ-2 ನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರಾದ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ದಾವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ 8 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರದಲ್ಲಿ, ಮೇಲ್ಮನವಿಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿಯೊಂದಿಗೆ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸಿದ್ದು, ಸದರಿ ವಿಳಂಬದ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ರೂ.10,000/- ಖರ್ಚನ್ನು 1 ನೇ ಎದುರುದಾರರಾದ ವಾದಿಗೆ ಪಾವತಿಸುವಂತೆ ಸೂಚಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿ, ಅಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-1 ನ್ನು ಸಕಾರಾತ್ಮಕವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

31. ಅಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-3 ಮತ್ತು 4:- ಈ ಎರಡು ಅಂಶಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ರುಜುವಾತುಪಡಿಸುವಂತಹ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರದ್ದಾಗಿದ್ದು, ಈ ಕುರಿತು ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ಹಾಗೂ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಕಡತದಲ್ಲಿನ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಮೇಲ್ಮನವಿಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಸಲು ದಾವಾ ಸಂಖ್ಯೆ-61/2014 ರ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಿ, ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಮೇಲ್ಮನವಿಯೊಂದಿಗೆ ದಿವಾನಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ ಕ್ರಮಾದೇಶ 6 ನಿಯಮ 17 ಸಹವಾಚಕ ಕಲಂ 151ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿ ಸಂಖ್ಯೆ-1 ನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಮೇಲ್ಕಂಡಂತೆ ಅಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-1 ನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ, ಪ್ರತಿವಾದಿಯರಾದ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು

ಸಲ್ಲಿಸಿರುವಂತಹ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿ ಸಂಖ್ಯೆ-1 ನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿ, ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ವಾದಿಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದ ಕುರಿತು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ಹಾಗೂ ಆ ಕುರಿತು ಅಗತ್ಯತೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚುವರಿ ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ನಿರ್ದೇಶಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರಾದ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವಂತಹ ಮೇಲ್ಮನವಿಯ ಕುರಿತು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ದಿನಾಂಕ 23.06.2016 ರಂದು ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ್ದು, ಆ ನಂತರದಲ್ಲಿ ದಿನಾಂಕ 24.02.2020 ರಂದು ಮತ್ತು 16.01.2021 ರಂದು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಆ ನಂತರದಲ್ಲಿ ದಿನಾಂಕ 27.08.2021 ರಂದು ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ಪುನರೂಪಿಸಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಕುರಿತು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಆದೇಶ ಪುಟವನ್ನು ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿ, ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ದಿನಾಂಕ 27.08.2021 ರಂದು ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ಪುನರೂಪಿಸಿರುವ ಕುರಿತು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದು, ದಿನಾಂಕ 23.06.2016 ರ ವಿವಾದಾಂಶಗಳ ಕುರಿತು ಪುನರೂಪಿಸಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ದಿನಾಂಕ 24.02.2020 ಮತ್ತು 16.01.2021 ರ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ಪುನರೂಪಿಸಿರುವ ಕುರಿತು ಯಾವುದೇ ಉಲ್ಲೇಖ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ವಿವಾದಾಂಶಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಹ ನೀಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವಂತಹ ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿ, ಅಸಲು ದಾವಾ ಸಂಖ್ಯೆ-61/2014 ರ ಮರು ವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸುವ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿ ಸಂಖ್ಯೆ-2 ರೊಂದಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ದಾಖಲಾತಿಗಳ ಕುರಿತು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿ, ದಿನಾಂಕ 08.06.1976 ರ ನೋಂದಣಿ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರ, ದಿನಾಂಕ 11.09.2008 ರ ನೋಂದಣಿ ಮರಣ ಶಾಸನ ಪತ್ರ ಹಾಗೂ ದಿನಾಂಕ

23.09.2013 ರ ನೋಂದಣಿ ದಾನ ಪತ್ರದ ಕುರಿತಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವಂತಹ ಅಗತ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಸದರಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ವಿವಾದಾಂಶಗಳ ಕುರಿತು ಉಭಯ ಪಕ್ಷಗಾರರಿಗೂ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿಸಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಸಮಾನತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಅಂಶವು ಕೂಡ ಈ ದಾವೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿವಾದಾಂಶಗಳ ನಿರ್ಣಯದ ಅಗತ್ಯತೆಗಾಗಿ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಮರುವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸುವ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗುತ್ತದೆ.

32. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಅಂಶಗಳ ನಂತರದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ರೂಪಿಸಿರುವಂತಹ ವಿವಾದಾಂಶಗಳ ಕುರಿತು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿ, ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ದಿನಾಂಕ 23.06.2016 ರಂದು ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ್ದು, ಆ ನಂತರದಲ್ಲಿ ದಿನಾಂಕ 24.02.2020 ರಂದು ಮತ್ತು 16.01.2021 ರಂದು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಆ ನಂತರದಲ್ಲಿ ದಿನಾಂಕ 27.08.2021 ರಂದು ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ಪುನರೂಪಿಸಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಕುರಿತು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಆದೇಶ ಪುಟವನ್ನು ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿ, ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ದಿನಾಂಕ 27.08.2021 ರಂದು ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ಪುನರೂಪಿಸಿರುವ ಕುರಿತು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದು, ದಿನಾಂಕ 23.06.2016 ರ ವಿವಾದಾಂಶಗಳ ಕುರಿತು ಪುನರೂಪಿಸಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ದಿನಾಂಕ 24.02.2020 ಮತ್ತು 16.01.2021 ರ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ಪುನರೂಪಿಸಿರುವ ಕುರಿತು ಯಾವುದೇ ಉಲ್ಲೇಖ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ವಿವಾದಾಂಶಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಹ ನೀಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದಿನಾಂಕ 23.06.2016 ರಂದು ರೂಪಿಸಿದ್ದ ವಿವಾದಾಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-4 ರ ಕುರಿತು ದಿನಾಂಕ 27.08.2021 ರಂದು ಪುನರೂಪಿಸಿರುವ ವಿವಾದಾಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಕುರಿತು ಉಲ್ಲೇಖ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ದಿನಾಂಕ 24.02.2020 ರಂದು ರೂಪಿಸಿರುವಂತಹ

ಹೆಚ್ಚುವರಿ ವಿವಾದಾಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-1 ರ ಕುರಿತು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಯಾವುದೇ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನೀಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿ, ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಿವಾದಾಂಶಗಳ ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುವ ಕುರಿತು ಕಾನೂನಾತ್ಮಕ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗುತ್ತದೆ.

33. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ:-

AIR 2009 SC 1103

Bachhaj Nahar Vs. Nilima Mandal and another

9. The object and purpose of pleadings and issues is to ensure that the litigants come to trial with all issues clearly defined and to prevent cases being expanded or grounds being shifted during trial. Its object is also to ensure that each side is fully alive to the questions that are likely to be raised or considered so that they may have an opportunity of placing the relevant evidence appropriate to the issues before the court for its consideration. This Court has repeatedly held that the pleadings are meant to give to each side intimation of the case of the other so that it may be met, to enable courts to determine what is really at issue between the parties, and to prevent any deviation from the course which litigation on particular causes must take.

10. The object of issues is to identify from the pleadings the questions or points required to be decided by the courts so as to enable parties to let in evidence thereon. When the facts necessary to make out a particular claim, or to seek a particular relief, are not found in the plaint, the court cannot focus the attention of the parties, or its own attention on that claim or relief, by framing an appropriate issue. As a result the defendant does not get an opportunity to

place the facts and contentions necessary to repudiate or challenge such a claim or relief. Therefore, the court cannot, on finding that the plaintiff has not made out the case put forth by him, grant some other relief. The question before a court is not whether there is some material on the basis of which some relief can be granted. The question is whether any relief can be granted, when the defendant had no opportunity to show that the relief proposed by the court could not be granted. When there is no prayer for a particular relief and no pleadings to support such a relief, and when defendant has no opportunity to resist or oppose such a relief, if the court considers and grants such a relief, it will lead to miscarriage of justice. Thus it is said that no amount of evidence, on a plea that is not put forward in the pleadings, can be looked into to grant any relief.

11. The High Court has ignored the aforesaid principles relating to the object and necessity of pleadings. Even though right of easement was not pleaded or claimed by the plaintiffs, and even though parties were at issue only in regard to title and possession, it made out for the first time in second appeal, a case of easement and granted relief based on an easementary right. For this purpose, it relied upon the following observations of this Court in *Nedunuri Kameswaramma Vs. Sampati Subba Rao* [AIR 1963 SC 884]:

"No doubt, no issue was framed, and the one, which was framed, could have been more elaborate, but since the parties went to trial fully knowing the rival case and led all the evidence not only in support of their contentions but in refutation of those of the other side, it cannot be said that the absence of an issue was fatal to the case, or that there was that mistrial which vitiates proceedings. We are, therefore, of opinion that the suit could not be dismissed on this narrow ground, and also that there is no need for a remit, as the

evidence which has been led in the case is sufficient to reach the right conclusion."

But the said observations were made in the context of absence of an issue, and not absence of pleadings. The relevant principle relating to circumstances in which the deficiency in, or absence of, pleadings could be ignored, was stated by a Constitution Bench of this Court in Bhagwati Prasad Vs. Shri Chandramaul - AIR 1966 SC 735:

"If a plea is not specifically made and yet it is covered by an issue by implication, and the parties knew that the said plea was involved in the trial, then the mere fact that the plea was not expressly taken in the pleadings would not necessarily disentitle a party from relying upon if it is satisfactorily proved by evidence. The general rule no doubt is that the relief should be founded on pleadings made by the parties. But where the substantial matter relating to the title of both parties to the suit was touched, though indirectly or even obscurely in the issues, and evidence has been led about them then the argument that a particular matter was not expressly taken in the pleadings would be purely formal and technical and cannot succeed in every case. What the Court has to consider in dealing with such an objection is : did the parties know that the matter in question was involved in the trial, and did they lead evidence about it? If it appears that the parties did not know that the matter was in issue at the trial and one of them has had no opportunity to lead evidence in respect of it, that undoubtedly would be a different matter. To allow one party to rely upon a matter in respect of which the other party did not lead evidence and has had no opportunity to lead evidence, would introduce considerations of prejudice, and in doing justice to one party, the Court cannot do injustice to another".

The principle was reiterated by this Court in Ram Sarup Gupta (dead) by Lrs., Vs. Bishun Narain Inter College [AIR 1987 SC 1242]:

"It is well settled that in the absence of pleading, evidence, if any, produced by the parties cannot be considered. It is also equally settled that no party should be permitted to travel beyond its pleading and that all necessary and material facts should be pleaded by the party in support of the case set up by it. The object and purpose of pleading is to enable the adversary party to know the case it has to meet. In order to have a fair trial it is imperative that the party should state the essential material facts so that other party may not be taken by surprise. The pleadings however should receive a liberal construction, no pedantic approach should be adopted to defeat justice on hair splitting technicalities. Sometimes, pleadings are expressed in words which may not expressly make out a case in accordance with strict interpretation of law, in such a case it is the duty of the court to ascertain the substance if the pleadings to determine the question. It is not desirable to place undue emphasis on form, instead the substance of the pleadings should be considered. Whenever the question about lack of pleading is raised the enquiry should not be so much about the form of pleadings, instead the court must find out whether in substance the parties knew the case and the issues upon which they went to trial. Once it is found that in spite of deficiency in the pleadings, parties knew the case and they proceeded to trial on those issue by producing evidence, in that event it would not be open to a party to raise the question of absence of pleadings in appeal."

12. It is thus clear that a case not specifically pleaded can be considered by the court only where the pleadings in substance, though not in specific terms, contains the necessary averments to make out a particular case and the issues framed also generally

cover the question involved and the parties proceed on the basis that such case was at issue and had led evidence thereon. As the very requirements indicate, this should be only in exceptional cases where the court is fully satisfied that the pleadings and issues generally cover the case subsequently put forward and that the parties being conscious of the issue, had led evidence on such issue. But where the court is not satisfied that such case was at issue, the question of resorting to the exception to the general rule does not arise. The principles laid down in Bhagwati Prasad and Ram Sarup Gupta (supra) referred to above and several other decisions of this Court following the same cannot be construed as diluting the well settled principle that without pleadings and issues, evidence cannot be considered to make out a new case which is not pleaded. Another aspect to be noticed, is that the court can consider such a case not specifically pleaded, only when one of the parties raises the same at the stage of arguments by contending that the pleadings and issues are sufficient to make out a particular case and that the parties proceeded on that basis and had led evidence on that case. Where neither party puts forth such a contention, the court cannot obviously make out such a case not pleaded, suo moto.

34. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿನ ಅನುಪಾತವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿ, ವಾದ-ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರ ಮತ್ತು ವಿವಾದಾಂಶಗಳ ಉದ್ದೇಶದ ಕುರಿತು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದು, ಅದರಂತೆ ದಾವೆಯ ಪಕ್ಷಗಾರರು ಎಲ್ಲಾ ವಿವಾದಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಾಖ್ಯಾನಿಸಿ, ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಹಾಜರುಪಡಿಸುವುದನ್ನು ಖಚಿತ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹಾಗೂ ಸದರಿ ವಿಚಾರಣೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಬದಲಾಯಿಸುವುದನ್ನು ತಡೆಯುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಪಕ್ಷಗಾರರು ಸಲ್ಲಿಸುವಂತಹ ವಾದ-ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದ ಕುರಿತು ಉಭಯ ಪಕ್ಷಗಾರರಿಗೂ ಕೂಡ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡುವುದು ಹಾಗೂ ಅದರಿಂದ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪಕ್ಷಗಾರರ ನಡುವಿನ ನಿಜವಾದ ವಿವಾದದ ಕುರಿತು ನಿರ್ಣಯಿಸಲು

ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾರಣಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ, ದಾವೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ವಿಚಲನ ವಾಗುವುದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುತ್ತದೆ. ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಉದ್ದೇಶ, ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾದಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಅಥವಾ ಅಂಶಗಳನ್ನು ವಾದ-ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರಗಳಿಂದ ಗುರುತಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಅದರಿಂದಾಗಿ ಪಕ್ಷಗಾರರು ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತದೆ. ವಾದ-ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರದಿದ್ದಾಗ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸೂಕ್ತ ವಿವಾದಾಂಶವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಪಕ್ಷಗಾರರ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಪರಿಹಾರದ ಕುರಿತು ತನ್ನದೇ ಆದಂತಹ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಅಂತಹ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲು ಅಥವಾ ಸವಾಲು ಮಾಡಲು ಅಗತ್ಯವಾದಂತಹ ಸಂಗತಿಗಳು ಮತ್ತು ವಾದಗಳನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ವಾದಿಯು ಯಾವುದೇ ಅಂಶದ ಕುರಿತು ವಾದಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಂತಹ ಅಂಶದ ಕುರಿತು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುತ್ತದೆ. ವಾದಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದಂತಹ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಮನವಿಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಅಂತಹ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಲು ಅವಕಾಶಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಂತಹ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಮಂಜೂರಾತಿ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅದು ನ್ಯಾಯದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ವಾದ-ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ, ಮಂಡಿಸದ ಅಂಶಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಲಭ್ಯತೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಯಾವುದೇ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ದಾವೆಯ ಕುರಿತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದಂತಹ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾದಂತಹ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮತ್ತು ರೂಪಿಸಲಾದಂತಹ ವಿವಾದಾಂಶಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುವಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು, ಹಾಗಾಗಿ ಅಂತಹ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ವಿವಾದಾಂಶ

ಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆ ಕುರಿತು ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಲಭ್ಯತೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯ ಬಹುದು ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುತ್ತದೆ.

35. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿನ ಅನುಪಾತವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಕರಣದ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಲಾಗಿ, ಈ ದಾವೆಯ ವಾದಿಯು ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ತನ್ನ ಪಾಲಿನ 1/5 ನೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಿಸ್ಸೆಯನ್ನು ಕೋರಿ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ದಿನಾಂಕ 23.09.2013 ರಂದು 1 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು 6 ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಹೆಸರಿಗೆ ಜಾರಿಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ನೋಂದಣಿ ದಾನ ಪತ್ರ ಮತ್ತು ದಿನಾಂಕ 08.08.2013 ರಂದು ವಾದಿಯ ಸಹೋದರರಾದ ಅಂಜಿನಪ್ಪ ಮತ್ತು ಶರಣಪ್ಪರವರ ನಡುವೆ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವ ನೋಂದಣಿ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರ ವಾದಿಯ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಬಂಧನಕಾರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಘೋಷಿಸುವಂತೆ ಕೋರಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕುರಿತು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ದಿನಾಂಕ 23.06.2016 ರಂದು ವಿವಾದಾಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-4 ನ್ನು ಮತ್ತು ದಿನಾಂಕ 24.02.2020 ರಂದು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ವಿವಾದಾಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-1 ನ್ನು ರೂಪಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಿವಾದಾಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-4 ನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದ್ದು, ಹೆಚ್ಚುವರಿ ವಿವಾದಾಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-1 ರ ಕುರಿತು ಯಾವುದೇ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನೀಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪುನರೂಪಿಸಿರುವಂತಹ ವಿವಾದಾಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವಂತಹ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿರುವುದರಿಂದ, ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವಂತಹ ಖಂಡಿಕೆಗಳ ಕುರಿತು ಸೇರ್ಪಡೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪುನಃ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವಂತಹ ಅಗತ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಈಗಾಗಲೇ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ರೂಪಿಸಿರುವಂತಹ ಮತ್ತು ಪುನರೂಪಿಸಿರುವಂತಹ ವಿವಾದಾಂಶಗಳ ಕುರಿತು ಕೂಡ ಪುನರ್ ಪರಿಶೀಲಿಸುವಂತಹ ಅಗತ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿನ ಅನುಪಾತದಂತೆ, ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಿವಾದಾಂಶಗಳ ಕುರಿತು

ನೀಡಿರುವಂತಹ ನಿರ್ಣಯವು ಕಾನೂನಿನ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗುತ್ತದೆ.

36. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಮೇಲ್ಮನವಿಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಸಲು ದಾವಾ ಸಂಖ್ಯೆ-61/2014 ರ ದಿನಾಂಕ 12.11.2021 ರ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಿ, ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕುರಿತು ಈಗಾಗಲೇ ಮೇಲ್ಮಂಡ ಅಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-1 ರಂತೆ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ದಿವಾನಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ ಕ್ರಮಾದೇಶ 6 ನಿಯಮ 17 ಸಹವಾಚಕ ಕಲಂ 151 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿ ಸಂಖ್ಯೆ-1 ನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿ, ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ಪ್ರತಿವಾದಿಯರಿಗೆ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ನಂತರದಲ್ಲಿ, ವಾದಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ಹಾಗೂ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ತಿದ್ದುಪಡಿ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರದ ಕುರಿತು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಈಗಾಗಲೇ ಮೇಲ್ಮಂಡಂತೆ ಅಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-2 ರ ಕುರಿತು ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಗಿ, ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವಂತಹ ದಾಖಲಾತಿಗಳ ಕುರಿತು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿಸಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ, ಸದರಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿ, ಅಸಲು ದಾವಾ ಸಂಖ್ಯೆ-61/2014 ರ ದಾವೆಯ ಕುರಿತು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಮರು ವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುವ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಕುರಿತು ದಿವಾನಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ ಕ್ರಮಾದೇಶ 41 ನಿಯಮ 23 ಮತ್ತು 23(ಎ) ಕುರಿತು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ರಮಾದೇಶ 41 ನಿಯಮ 23 ರಂತೆ ಯಾವ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಡಿಕ್ರಿಯ ಮೇಲೆ ಅಪೀಲನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೋ, ಆ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಅಂಶದ ಮೇಲೆ ದಾವೆಯನ್ನು ವಿಲೇ ಮಾಡಿರುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಮನವಿಯಲ್ಲಿ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ವಿಪರ್ಯಾಯಗೊಳಿಸಿ ಲಾಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಮೇಲ್ಮನವಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತಾವು

ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿದರೆ, ಆದೇಶದ ಮೂಲಕ ದಾವೆಯ ಯಾವ ವಿವಾದಾಂಶವನ್ನು ಅಧಿವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ತೀರ್ಪಿನ ಆದೇಶದ ಒಂದು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸತಕ್ಕದು ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಕ್ರಮಾದೇಶ 41 ನಿಯಮ 23(ಎ) ರಂತೆ ಯಾವ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಡಿಕ್ರಿಯ ಮೇಲೆ ಮೇಲ್ಮನವಿ ಹೂಡಲಾಗಿದೆಯೋ, ಆ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಅಂಶದ ಮೇಲೆ ಹೊರತು, ಅನ್ಯತಾ ದಾವೆಯನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿಮಾಡಿರುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಮನವಿಯಲ್ಲಿ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ವಿಪರ್ಯಾಯಗೊಳಿಸಲಾಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಪುನಃ ವಿಚಾರಣೆಯು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಮೇಲ್ಮನವಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನಿಯಮ 23 ರ ಪ್ರಕಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಕುರಿತು ಉಲ್ಲೇಖ ಇರುತ್ತದೆ.

37. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಕಾನೂನಿನ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿ, ಮೇಲ್ಮನವಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಿದ ನಂತರದಲ್ಲಿ, ಯಾವ ಮಾನದಂಡಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ದಾವೆಯನ್ನು ಮರು ವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಉಲ್ಲೇಖ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಅಂಶಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಮೇಲ್ಮನವಿಯ ಕುರಿತು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿ, ಅಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-1 ಮತ್ತು 2 ರ ಕುರಿತಾಗಿ ಪಾಲನೆಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ವಿವಾದಾಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-1 ಮತ್ತು 2 ರ ಕುರಿತಾದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನೀಡುವ ಅಗತ್ಯತೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ಈ ದಾವೆಯನ್ನು ಮರು ವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸುವಂತಹ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡಂತೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾದ ಅಂಶಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ, ಅಸಲು ದಾವಾ ಸಂಖ್ಯೆ-61/2014 ರ ದಿನಾಂಕ 12.11.2021 ರ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಿ, ಸದರಿ ದಾವೆಯನ್ನು ಮರು ವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗುತ್ತದೆ.

38. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಚರ್ಚೆಯಿಂದಾಗಿ, ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಹಿನ್ನೆಯ ಕುರಿತು ವಾದಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಿಯರ ನಡುವೆ ವಿವಾದವಿದ್ದು, ಸದರಿ ವಿವಾದದ ಕುರಿತು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನೀಡುವ ಸಲುವಾಗಿ, ಉಭಯ ಪಕ್ಷಗಾರರಿಗೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡುವುದು ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ದಾವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಉಭಯ ಪಕ್ಷಗಾರರ ಹಿನ್ನೆ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾಧೀನತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಉಭಯ ಪಕ್ಷಗಾರರ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ, ಅಸಲು ದಾವಾ ಸಂಖ್ಯೆ-61/2014 ನ್ನು ಮರು ವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ ನಿಗದಿಪಡಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಮೇಲ್ಕಂಡಂತೆ ಅಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-1 ರ ಕುರಿತು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ, ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿ ಸಂಖ್ಯೆ-1 ಮತ್ತು 2 ನ್ನು ತಲಾ ರೂ.10,000/- ಖರ್ಚು ಸಹಿತ ಪುರಸ್ಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು 1 ನೇ ಎದುರುದಾರರಾದ ವಾದಿಗೆ ರೂ.20,000/- ಖರ್ಚನ್ನು ಪಾವತಿಸುವಂತೆ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅಸಲು ದಾವಾ ಸಂಖ್ಯೆ-61/2014 ರ ದಿನಾಂಕ 12.11.2021 ರ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಿ, ಸದರಿ ದಾವೆಯನ್ನು ಮರು ವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಅಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-3 ಮತ್ತು 4 ನ್ನು ಸಕಾರಾತ್ಮಕವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

39. ಅಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-5:- ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡಂತೆ ಅಂಶ ಸಂಖ್ಯೆ-1 ರಿಂದ 4 ನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಗಿ, ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ಆದೇಶಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ:-

ಆದೇಶ

ಹೊಳಲ್ಕೆರೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಮತ್ತು ಜಿ.ಎಂ.ಎಫ್.ಸಿ. ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಸಲು ದಾವಾ ಸಂಖ್ಯೆ-61/2014 ರ ದಿನಾಂಕ 12.11.2021 ರ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಕಲಂ 96 ಮತ್ತು ದಿವಾನಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ

ಕ್ರಮಾದೇಶ 41 ನಿಯಮ 1, 23 ಮತ್ತು 23(ಎ)ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದಂತಹ ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಖರ್ಚಿನ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಆದೇಶವಿಲ್ಲ.

ಹೊಳಲ್ಕೆರೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಮತ್ತು ಜಿ.ಎಂ.ಎಫ್.ಸಿ. ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಸಲು ದಾವಾ ಸಂಖ್ಯೆ-61/2014 ರ ದಿನಾಂಕ 12.11.2021ರ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ದಿವಾನಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ ಕ್ರಮಾದೇಶ 6 ನಿಯಮ 17 ಸಹವಾಚಕ 151ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿ ಸಂಖ್ಯೆ-1 ನ್ನು ರೂ.10,000/- ಖರ್ಚಿನೊಂದಿಗೆ ಪುರಸ್ಕರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ದಿವಾನಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ ಕ್ರಮಾದೇಶ 41 ನಿಯಮ 27 ಸಹವಾಚಕ 151ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿ ಸಂಖ್ಯೆ-2 ನ್ನು ರೂ.10,000/- ಖರ್ಚಿನೊಂದಿಗೆ ಪುರಸ್ಕರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ದಿವಾನಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ ಕ್ರಮಾದೇಶ 41 ನಿಯಮ 23 ಮತ್ತು ನಿಯಮ 23(ಎ) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಅಸಲು ದಾವಾ ಸಂಖ್ಯೆ-61/2014 ನ್ನು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಮರು ವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದು, ಹೊಳಲ್ಕೆರೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಮತ್ತು ಜಿ.ಎಂ.ಎಫ್.ಸಿ. ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಸಲು ದಾವಾ ಸಂಖ್ಯೆ-61/2014 ರ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ಪ್ರತಿವಾದಿಯರಿಗೆ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ನಂತರದಲ್ಲಿ, ವಾದಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ಹಾಗೂ ಅಗತ್ಯತೆ

ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚುವರಿ ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿವಾದಿಯರ ಪರವಾಗಿ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿ ಸಂಖ್ಯೆ-2 ರ ಕುರಿತು ಮುಂದುವರೆದ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿಸಲು ಹಾಗೂ ಉಭಯ ಪಕ್ಷಗಾರರಿಗೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿಸಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡುವಂತೆ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಉಭಯ ಪಕ್ಷಗಾರರು ದಿನಾಂಕ 15.04.2026 ರಂದು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾಗುವಂತೆ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು 1 ನೇ ಎದುರುದಾರರಾದ ವಾದಿಗೆ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ರೂ.20,000/- ಖರ್ಚನ್ನು ಪಾವತಿಸುವಂತೆ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಕಡತದೊಂದಿಗೆ ಈ ತೀರ್ಪಿನ ನಕಲನ್ನು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು.

ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ದಿವಾನಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ ಕ್ರಮಾದೇಶ 41 ನಿಯಮ 27 ಸಹವಾಚಕ 151 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿ ಸಂಖ್ಯೆ-2 ರೊಂದಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು.

ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡಂತೆ ಡಿಕ್ರಿ ಬರೆಯತಕ್ಕದ್ದು.

(ಈ ಆದೇಶವನ್ನು ಶೀಘ್ರಲಿಪಿಗಾರರಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಗಣಕಯಂತ್ರದ ಮೂಲಕ ಉಕ್ತಲೇಖನ ಕೊಟ್ಟು, ಅವರು ಬೆರಳಚ್ಚು ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಓದಿ, ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ, ಬಹಿರಂಗ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ದಿನಾಂಕ 23 ನೇ ಮಾರ್ಚ್, 2026 ರಂದು ನಾನು ಉದ್ಘೋಷಿಸಿದ್ದೇನೆ.)

(ರಘುರಾಮ ಎನ್.ಎಸ್.)

ಹಿರಿಯ ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು
ಮತ್ತು ಜಿ.ಎಂ.ಎಫ್.ಸಿ., ಹೊಳಲ್ಕೆರೆ.